

Eiropas Savienības
Padome

Briselē, 2014. gada 23. septembrī
(OR. en)

13533/14
ADD 5

AGRI 593
ENT 204
MI 698
DELECT 177

PAVADVĒSTULE

Sūtītājs:	Direktors <i>Jordi AYET PUIGARNAU</i> kungs, Eiropas Komisijas ģenerālsekretāra vārdā
Saņemšanas datums:	2014. gada 19. septembris
Saņēmējs:	Eiropas Savienības Padomes ģenerālsekretārs <i>Uwe CORSEPIUS</i> kungs
K-jas dok. Nr.:	C(2014) 6494 final – Annexes 15 to 30
Temats:	PIELIKUMI dokumentam Komisijas Deleģētā regula (XXX), ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 167/2013 papildina un groza attiecībā uz transportlīdzekļu konstrukciju un lauksaimniecības un mežsaimniecības transportlīdzekļu apstiprināšanas vispārīgajām prasībām

Pielikumā ir pievienots dokumenta C(2014) 6494 *final* 15. līdz 30. pielikums.

Pielikumā: C(2014) 6494 *final* – Annexes 15 to 30

EIROPAS
KOMISIJA

Briselē, 19.9.2014
C(2014) 6494 final

ANNEXES 15 to 30

PIELIKUMI

dokumentam

Komisijas Deleģētā regula

(XXX),

ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 167/2013 papildina un groza attiecībā uz transportlīdzekļu konstrukciju un lauksaimniecības un mežsaimniecības transportlīdzekļu apstiprināšanas vispārīgajām prasībām

XV PIELIKUMS

Darbības telpai un pieklūšanai vadītāja vietai piemērojamās prasības

1. Definīcija

Šajā pielikumā "atskaites plakne" ir plakne, kas ir paralēla traktora gareniskajai vidusplaknei un iet caur sēdekļa atskaites punktu (S).

2. Darbības telpa

- 2.1. Visiem traktoriem, izņemot T2/C2, T4.1/C4.1 un T4.3/C4.3 kategorijas traktorus un tos, kuros vadītāja sēdekļa atskaites punkts (S) atrodas vairāk nekā 300 mm attālumā no traktora gareniskās vidusplaknes, darbības telpas platumam no 400 līdz 900 mm augstumā virs sēdekļa atskaites punkta (S) un 450 mm garumā uz priekšu no minētā punkta jābūt vismaz 900 mm (skatīt 1. un 3. attēlu).

T2/C2 un T4.1/C4.1 kategorijas traktoriem darbības telpai jāatbilst minimālajiem izmēriem, kas norādīti 7. attēlā.

T4.3/C4.3 kategorijas traktoriem un tiem, kuros vadītāja sēdekļa atskaites punkts (S) atrodas vairāk nekā 300 mm attālumā no traktora gareniskās vidusplaknes, darbības telpai zonā, kas sniedzas līdz 450 mm uz priekšu no sēdekļa atskaites punkta (S), 400 mm augstumā virs sēdekļa atskaites punkta (S) jābūt ar kopējo platumu vismaz 700 mm un 900 mm augstumā virs sēdekļa atskaites punkta (S) – ar kopējo platumu vismaz 600 mm.

- 2.2. Transportlīdzekļa daļas un piederumi nedrīkst traucēt vadītājam vadīt traktoru.

- 2.3. Visos stūres statņa un stūres rata stāvokļos, izņemot tos, kas paredzēti tikai iekāpšanai un izkāpšanai, attālumam starp stūres rata pamatni un traktora nekustīgajām daļām jābūt vismaz 50 mm, izņemot T2/C2 un T4.1/C4.1 kategorijas traktorus, kuros tam jābūt vismaz 30 mm; visos citos virzienos šim attālumam jābūt vismaz 80 mm no stūres rata loka, mērot no ārpusējas zonas, ko aizņem stūres rats (skatīt 2. attēlu), izņemot T2/C2 un T4.1/C4.1 kategorijas traktorus, kuros tam jābūt vismaz 50 mm.

- 2.4. Visiem traktoriem, izņemot T2/C2 un T4.1/C4.1 kategorijas traktorus, kabīnes aizmugurējai sienai no 300 līdz 900 mm virs sēdekļa atskaites punkta (S) jāatrodas vismaz 150 mm aiz vertikālas plaknes, kura ir perpendikulāra atskaites plaknei un iet caur atskaites punktu (skatīt 2. un 3. attēlu).

- 2.4.1. Šai sienai jāsniedzas vismaz 300 mm platumā uz abām pusēm no sēdekļa atskaites plaknes (skatīt 3. attēlu).

- 2.5. Manuālajām vadības ierīcēm savā starpā un attiecībā pret citām traktora daļām jābūt izvietotām tā, lai lietošanas gaitā vadītājam nerastos risks traumēt rokas.

- 2.5.1. Ar roku darbināmu vadības ierīču minimālajam klīrensam jābūt saskaņā ar standarta ISO 4254-1:2013 4.5.3. punktu. Šo prasību nepiemēro vadības ierīcēm, ko darbina ar pirkstu galiem, piemēram, spiedpogām un elektrības slēdžiem.

2.5.2. Ir pieļaujams cits vadības ierīču izkārtojums, kas garantē vienlīdz pieņemamas drošības normas.

2.6. Visiem traktoriem, izņemot T2/C2 un T4.1/C4.1 kategorijas traktorus, neviena stingrs punkts pie griestiem nedrīkst atrasties tuvāk par 1050 mm no sēdekļa atskaites punkta (S) nodalījumā, kas atrodas priekšā vertikālai plaknei, kura iet caur atskaites punktu un ir perpendikulāra atskaites plaknei (skatīt 2. attēlu). Polsterējums drīkst sniegties lejup līdz 1000 mm virs sēdekļa atskaites punkta (S).

2.6.1. Virsmas liekuma rādiuss starp kabīnes aizmugurējo paneli un kabīnes griestiem nedrīkst pārsniegt 150 mm.

3. **Piekļūšana vadītāja vietai (iekāpšanas un izkāpšanas līdzekļi)**

3.1. Jānodrošina iespēja droši izmantot iekāpšanas un izkāpšanas līdzekļus. Riteņu rumbas, rumbu vākus vai riteņu aploces nedrīkst izmantot par pakāpieniem vai kāpšļiem.

3.2. Vietām, ko izmanto piekļūšanai vadītāja vai pasažiera sēdeklim, jābūt brīvām no detaļām, kuras var izraisīt traumu. Ja tur atrodas kāds šķērslis, piemēram, sajūga pedālis, jābūt pakāpienam vai kāju balstam, lai būtu droša piekļūšana vadītāja vietai.

3.3. Pakāpieni, iebūvētie padziļinājumi un kāpšļi.

3.3.1. Pakāpienu, iebūvēto padziļinājumu un kāpšļu izmēriem jābūt šādiem:

dziļuma rezerve:	vismaz 150 mm (izņemot T2/C2 un T4.1/C4.1 kategorijas traktorus)
platuma rezerve:	vismaz 250 mm (Lielumi, kas mazāki par šo minimālo platumu, ir atļauti tikai tad, ja tos pamato kā tehniski nepieciešamus. Šajā gadījumā jāpanāk pēc iespējas lielāka platuma rezerve. Tomēr tā nedrīkst būt mazāka par 150 mm.)
augstuma rezerve:	vismaz 120 mm
attālums starp divu pakāpienu virsmām:	ne lielāks par 300 mm (skatīt 4. attēlu).

3.3.2. Kāpjot ārā no transportlīdzekļa, augšējam pakāpienam vai kāpslim jābūt viegli pamanāmam un aizsniedzamam. Vertikālajam attālumam starp secīgajiem pakāpieniem vai kāpšļiem jābūt pēc iespējas vienādam.

3.3.3. Zemākajam kāju balstam jāatrodas ne augstāk par 550 mm virs zemes, ja traktors aprīkots ar vislielākā izmēra riepām, ko ieteicis izgatavotājs (skatīt 4. attēlu).

3.3.4. Pakāpieni vai kāpšļi jāprojektē un jākonstruē tā, lai kājas uz tiem neslīdētu (piemēram, no tērauda vai sieta režģiem).

3.3.5. Alternatīvās prasības C kategorijas transportlīdzekļiem

- 3.3.5.1. Ja pakāpiens(-i) ir iebūvēts(-i) kāpurķēdes rāmī (skatīt 5. attēlu), to(-s) var ievilkt $\leq 15^\circ$ leņķī, ja ievēro vismaz pakāpiena augstuma B dimensijas pamatizmēru un kāpurķēdes posma dziļumu F1 saskaņā ar EN ISO 2867:2006 1. tabulu, mērot no kāpurķēdes posmu ārmalām.
- 3.3.5.2. Turklāt, ņemot vērā ierobežoto redzamību izkāpšanas laikā, pakāpiena platumam jāasniedz vismaz minimālais platums, kas norādīts EN ISO 2867:2006 1. tabulā.
- 3.3.5.3. C kategorijas transportlīdzekļiem ar tērauda kāpurķēdēm, kuros piekļuves pakāpiens ir uzstādīts uz kāpurķēžu veltņu rāmja, pakāpiena ārmalai nav jāsniedz pāri vertikālajai plaknei, ko veido kāpurķēdes posmu ārmala, taču jāatrodas tik tuvu, cik vien praktiski iespējams.
- 3.4. Margas/rokturi
- 3.4.1. Margas vai rokturi jāuzstāda un jākonstruē tā, lai vadītājs varētu saglabāt trīspunktu kontakta atbalstu, iekāpjot vai izkāpjot no vadītāja vietas. Margu/rokturu zemākais gals nedrīkst atrasties augstāk par 1500 mm no zemes virsmas. Jānodrošina vismaz 30 mm atstarpe, lai varētu ievietot roku starp margu/rokturi un blakusesošām daļām (izņemot stiprinājuma punktus).
- 3.4.2. Margas vai rokturis jāuzstāda no 850 līdz 1100 mm augstumā virs iekāpšanas līdzekļu augšējā pakāpiena/ kāpšļa. Rokturim traktoros jābūt vismaz 110 mm garam.

4. Piekļūšana citām vietām, izņemot vadītāja vietu

- 4.1. Jānodrošina iespēja droši piekļūt citām vietām (piemēram, lai regulētu labās puses spoguļi vai veiktu tīrīšanu). Riteņu rumbas, rumbu vākus vai riteņu aploces nedrīkst izmantot par pakāpieniem vai kāpšļiem. Margas vai rokturi jāuzstāda un jākonstruē tā, lai vadītājs visu laiku varētu saglabāt trīspunktu kontakta atbalstu.
- 4.2. Pakāpienu, iebūvēto padziļinājumu un kāpšļu izmēriem jābūt šādiem:

dziļuma rezerve:	vismaz 150 mm
platuma rezerve:	vismaz 250 mm (Lielumi, kas mazāki par šo minimālo platumu, ir atļauti tikai tad, ja tos pamato kā tehniski nepieciešamus. Šajā gadījumā jāpanāk pēc iespējas lielāka platuma rezerve. Tomēr tā nedrīkst būt mazāka par 150 mm.)
augstuma rezerve:	vismaz 120 mm
attālums starp divu pakāpienu virsmām:	ne lielāks par 300 mm (skatīt 6. attēlu).

- 4.2.1. Šādus iekāpšanas līdzekļus veido vairāki secīgi pakāpieni, kā parādīts 6. attēlā – visiem pakāpieniem jābūt neslīdošai virsmai un sānu atdurei abās pusēs, un tie jākonstruē tā, lai parastos darba apstākļos lielākoties varētu novērst netīrumu un sniega uzkrāšanos. Vertikālajam un horizontālajam attālumam starp secīgajiem posmiem jābūt ar 20 mm toleranci; tomēr tas nedrīkst būt mazāks par 150 mm.

5. Durvis un logi

- 5.1. Ierīcēm, kas darbina durvis un logus, jābūt projektētām un uzstādītām tā, lai tās neradītu draudus vadītājam un netraucētu braukšanas laikā.
- 5.2. Durvju atvēruma leņķim jānodrošina droša iekāpšana un izkāpšana.
- 5.3. Kabīnes piekļuves durvju minimālajam platumam grīdas augstumā jābūt 250 mm.
- 5.4. Vēdlodziņiem, ja tādi ir, jābūt viegli regulējamiem.

6. Avārijas izejas

6.1. Avārijas izeju skaits

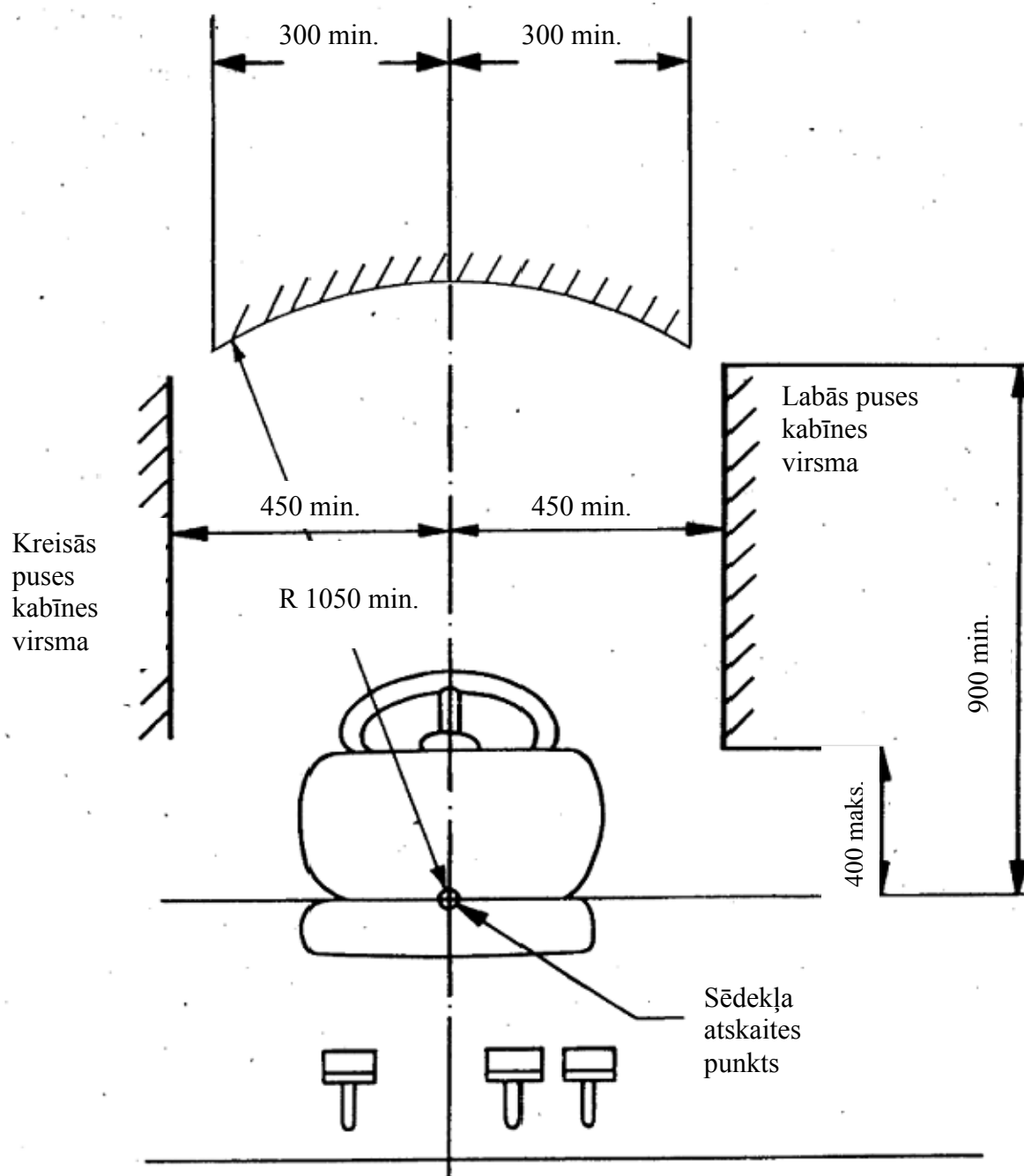
- 6.1.1. Viendurvju kabīnēm jābūt aprīkotām ar divām papildu izejām, kas ir avārijas izejas.
- 6.1.2. Divdurvju kabīnēm jābūt aprīkotām ar vienu papildu izeju, kas ir avārijas izeja, izņemot T2/C2 un T4.1/C4.1 kategorijas traktoros.
- 6.2. Katrai no šīm izejām jābūt citā kabīnes sienā (terminu "siena" var attiecināt arī uz jumtu). Priekšējo stiklu, kā arī sānu, aizmugures un jumta logus var uzskatīt par avārijas izeju, ja vien ir nodrošināta to ātra atvēršana vai atbīdīšana no kabīnes iekšpusēs.
- 6.3. Visiem traktoriem, izņemot T2/C2 un T4.1/C4.1 kategorijas traktoros, avārijas izeju minimālajiem izmēriem jānodrošina, lai tajās varētu ietilpināt elipsi, kuras mazākā ass ir 440 mm un lielākā ass ir 640 mm.

T2/C2 un T4.1/C4.1 kategorijas traktori, kas aprīkoti ar kabīni, kura neatbilst iepriekšējā punktā minētajiem avārijas izeju minimālajiem izmēriem, jānodrošina vismaz ar divām durvīm.

- 6.4. Jebkuru pietiekama izmēra logu var apzīmēt kā avārijas izeju, ja tas ir izgatavots no plīstoša stikla un to var izsist ar kabīnē novietotu šim nolūkam paredzētu rīku. ANO EEK noteikumu Nr. 43 I pielikuma 3., 4., 5., 6., 7., 8. un 9. papildinājumā minētais stikls ir uzskatāms par neplīstošu stiklu šā pielikuma nolūkiem.
- 6.5. Avārijas izeju malas nedrīkst būt bīstamas. Ja izkāpšanai no kabīnes nepieciešams pārvarēt augstuma starpību, kas pārsniedz 1000 mm, jānodrošina izkāpšanas palīglīdzekļi. Šādā nolūkā, ja izeja atrodas aizmugurē, atbalsta punkti, ko nodrošina trīspunktu pacelšanas mehānisma rokturi vai jūgvārpstas aizsargs, ir uzskatāmi par pietiekamiem, ja to izturība pret vertikālām slodzēm ir vismaz 1200 N.
- 6.6. Avārijas izejas jāmarķē ar piktogrammām, kurās iekļauj norādes vadītājam saskaņā ar XXVI pielikumu.

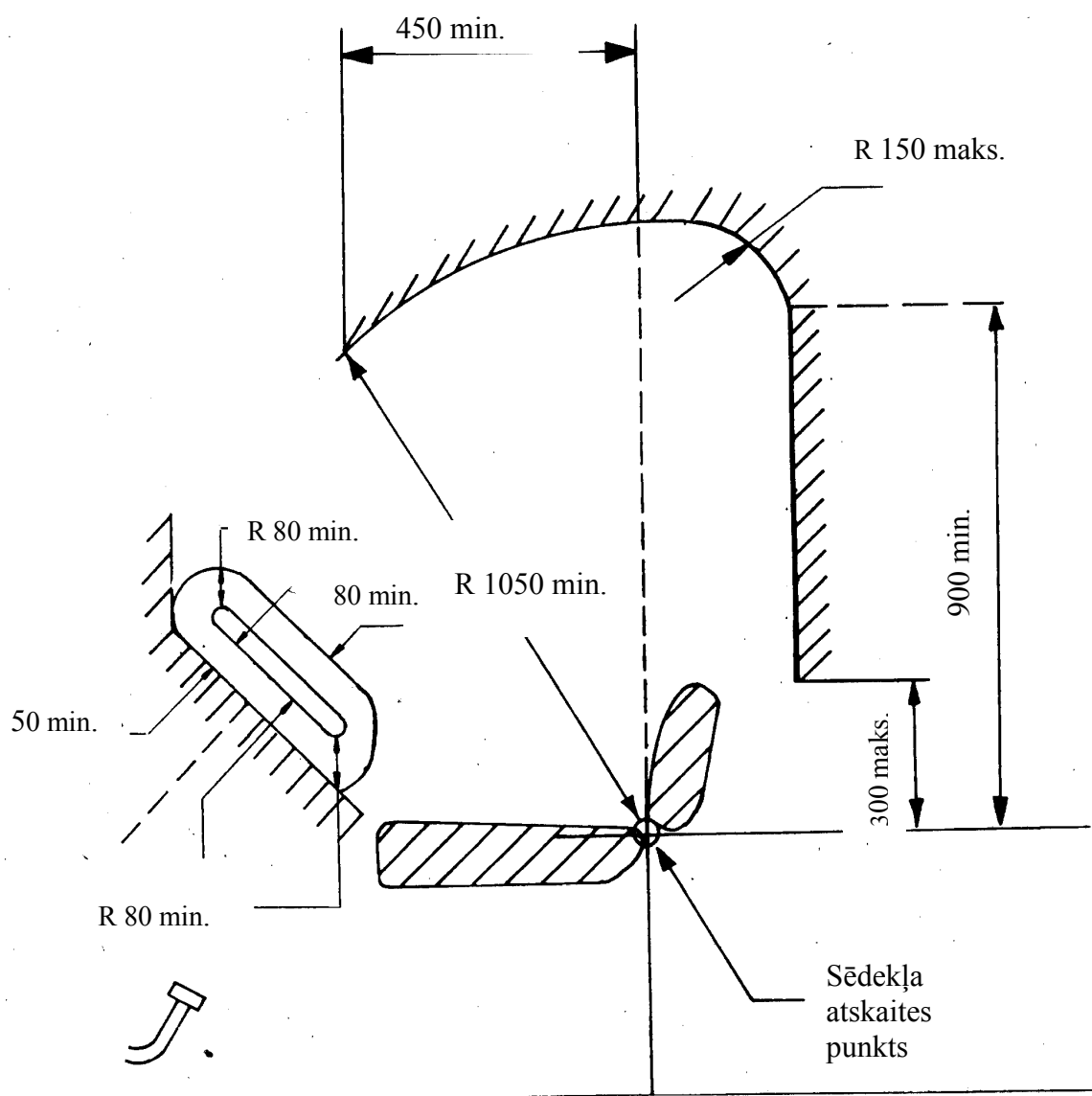
1. papildinājums

Attēli

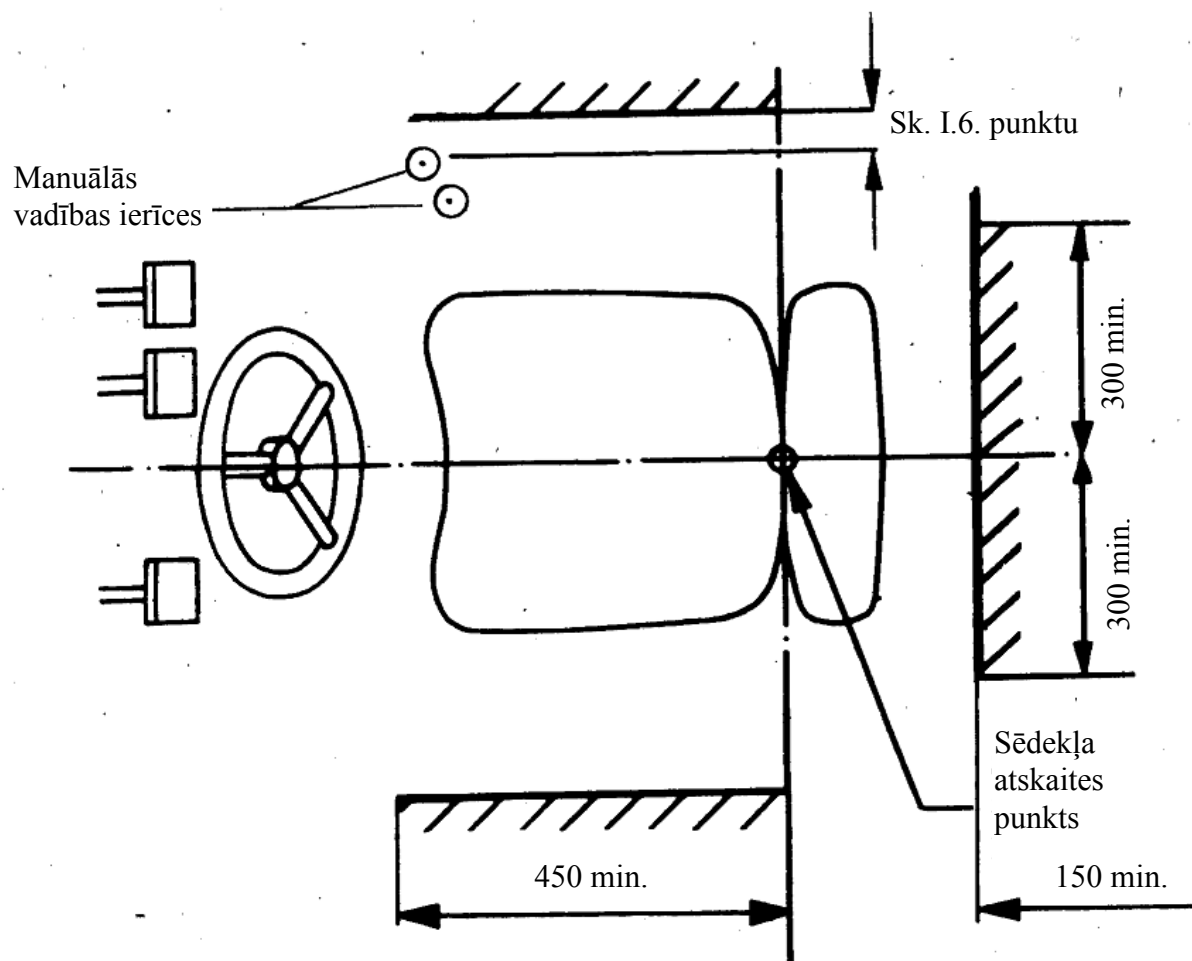
1. attēls

(Izmēri milimetros)

2. attēls

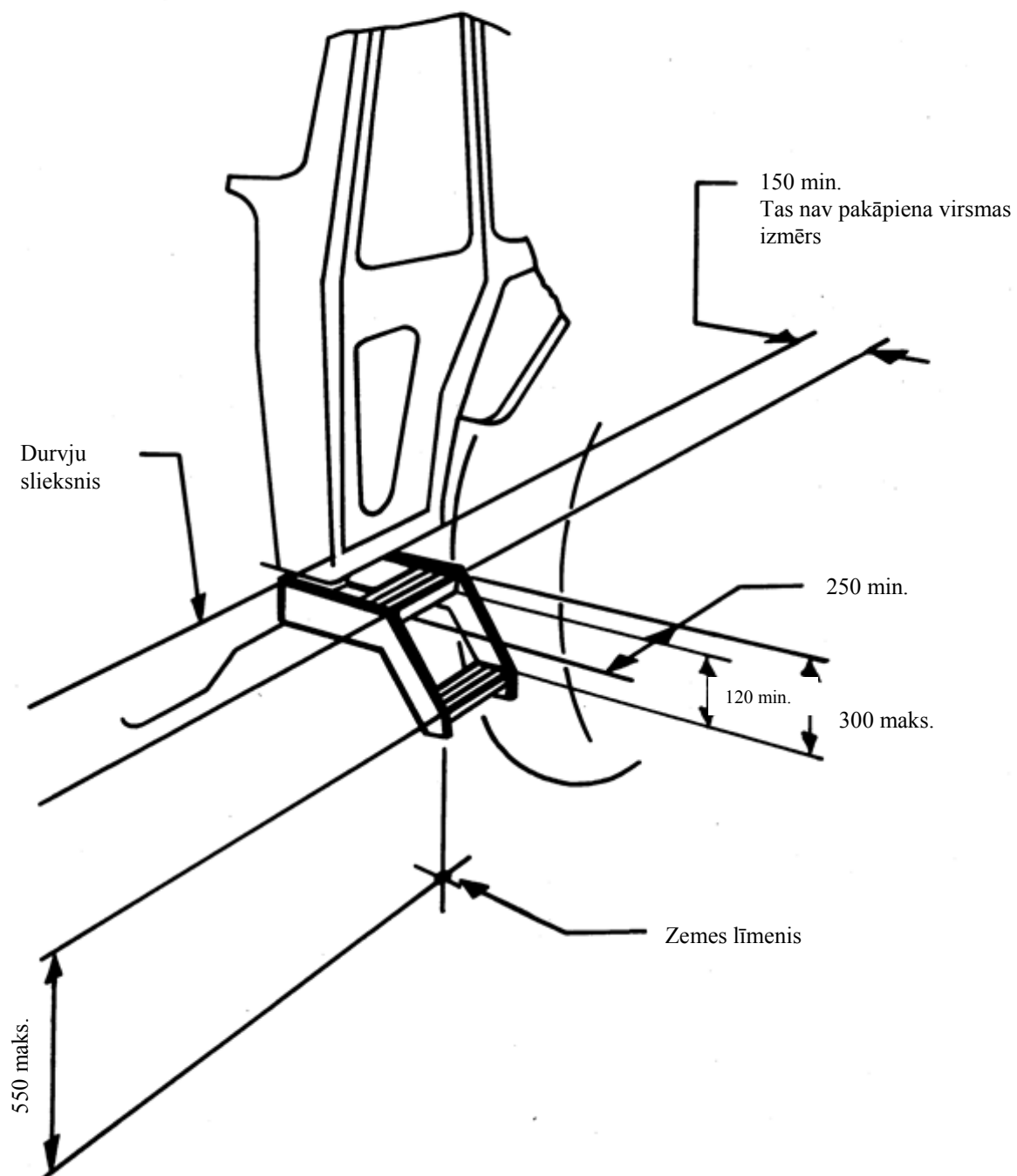
(Izmēri milimetros)

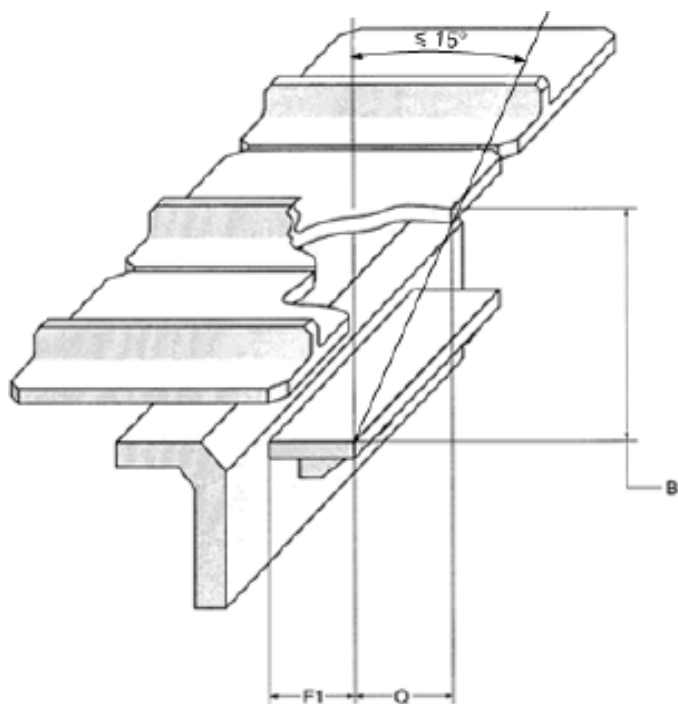
3. attēls

(Izmēri milimetros)

(Izmēri izteikti mm)

4. attēls

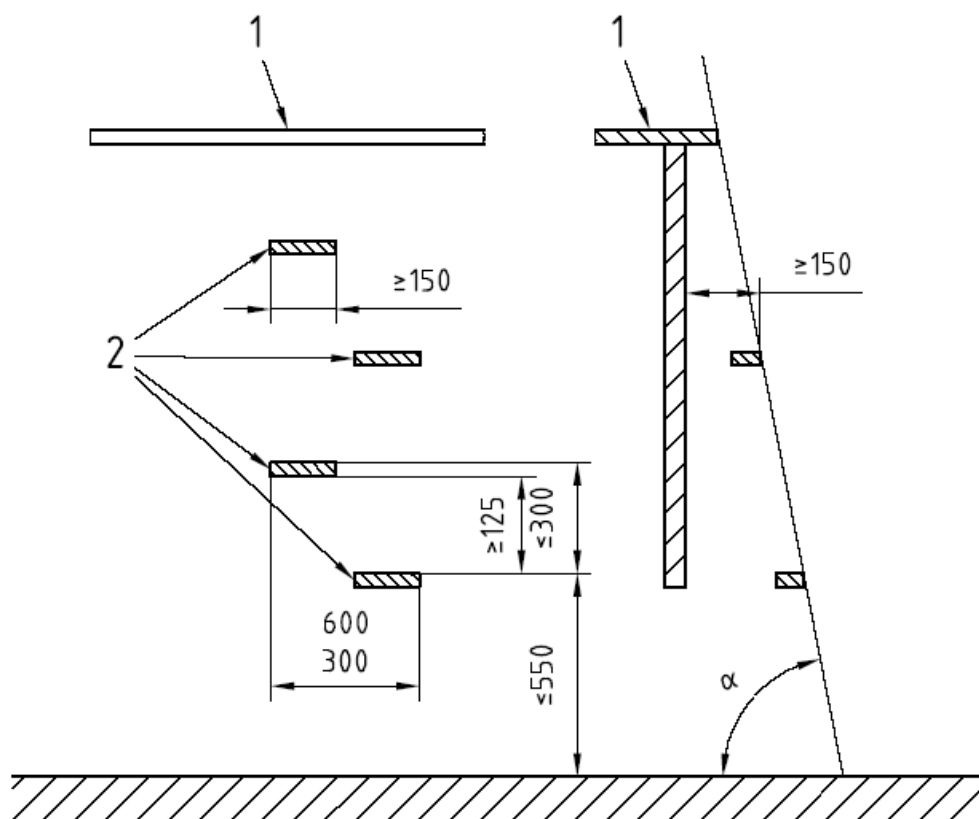
$B \leq 400 \text{ mm}$

$F1 \geq 130 \text{ mm}$

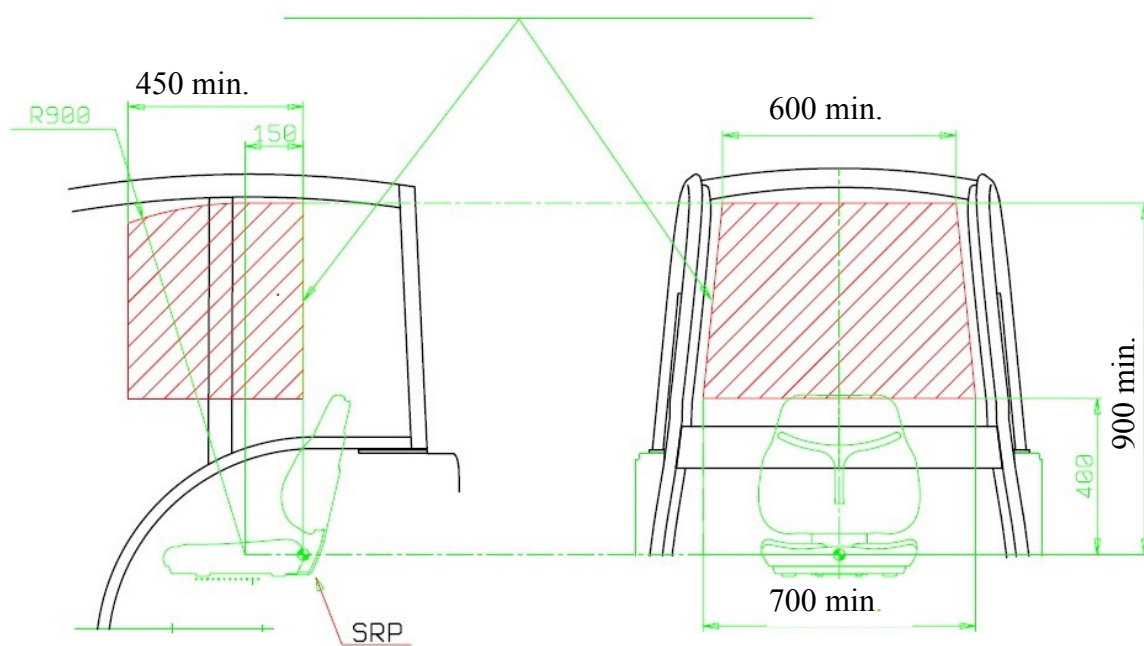
Q – maksimālais pakāpiena
ievilkums

5. attēls

Kāpurķēdes rāmī iebūvētā piekļuves pakāpiena izmēri
kāpurķēžu traktoriem (avots: EN ISO 2867:2006)

6. attēls
Avots: EN ISO 4254-1 Nr. 4.5

7. attēls

Darbības telpas minimālie izmēri T2/C2 un T4.1/C4.1 kategorijas traktoriem

XVI PIELIKUMS

Jūgvārpstām piemērojamās prasības

1. Pakalējām jūgvārpstām piemērojamās prasības

Traktoriem ar pakalējām jūgvārpstām piemēro specifikācijas standartā ISO 500-1:2014 un ISO 500-2:2004 saskaņā ar 1. tabulu.

1. tabula

Standartu piemērošana dažādu kategoriju traktoru pakalējām jūgvārpstām

Piemērojamais standarts	T1 C1	T2 C2	T3 C3	T4.1 C4.1	T4.2 C4.2	T4.3 C4.3
ISO 500-1:2014(*)(***)	X	--	X ₁₎	X ₁₎	X ₁₎	X
ISO 500-2:2004(**)	--	X	X ₂₎	X ₂₎	--	--
X Standarts ir piemērojams. -- Standarts nav piemērojams. X ₁₎ Standarts ir piemērojams traktoriem, kuru sliedes platums pārsniedz 1150 mm. X ₂₎ Standarts ir piemērojams traktoriem, kuru sliedes platums ir 1150 mm vai mazāks. (*) Standarta ISO 500-1:2014 6.2. punkta pēdējo teikumu nepiemēro. (**) Šajā pielikumā šo standartu piemēro arī traktoriem ar jūgvārpstām, kuru jauda pārsniedz 20 kW, mērot saskaņā ar ISO 789-1:1990. (***) Attiecībā uz 3. tipa jūgvārpstām un ja ir iespējams samazināt aizsarga atveres izmēru, lai pielāgotos izmantotajiem sakabes elementiem, vadītāja rokasgrāmatā jāiekļauj šādi elementi: — brīdinājums par sekām un apdraudējumu, ko rada aizsarga izmēra samazinājums; — norādījumi un īpaši brīdinājumi par jūgvārpstu piekabināšanu un atkabināšanu; — norādījumi un īpaši brīdinājumi par pakalējai jūgvārpstai piekabināto rīku vai mehānismu lietošanu.						

2. Priekšējām jūgvārpstām piemērojamās prasības

Standarta ISO 8759-1:1998 specifikācijas, izņemot tā 4.2. punktu, piemēro visu T un C kategoriju traktoriem, kas aprīkoti ar priekšējām jūgvārpstām, kā norādīts minētajā standartā.

XVII PIELIKUMS

Piedziņas mehānisma sastāvdaļu aizsardzībai piemērojamās prasības

1. Definīcijas

Šajā pielikumā piemēro šādas definīcijas.

- 1.1. "Bīstama daļa" ir jebkura vieta, kurā traktora kustīgo vai nekustīgo daļu novietojuma vai konstrukcijas dēļ pastāv iespēja gūt traumu. Bīstamās daļas jo īpaši ir saspiešanās, bīdes, griešanas, saduršanās, sasišanās, uzķeršanās, ievilkšanas un ieraušanas vietas.
 - 1.1.1. "Saspiešanās vieta" ir jebkura bīstama vieta, kurā daļas attiecībā viena pret otru vai nekustīgajām daļām pārvietojas tā, ka var saspiest cilvēkus vai to ķermeņa daļas.
 - 1.1.2. "Bīdes vieta" ir jebkura bīstama vieta, kurā daļas cita gar citu vai gar citām daļām pārvietojas tā, ka var saspiest vai pārbīdīt cilvēkus vai to ķermeņa daļas.
 - 1.1.3. "Griešanas, saduršanās vai sasišanās vieta" ir jebkura bīstama vieta, kurā kustīgas vai nekustīgas daļas ar asām malām vai asu galu vai neasas daļas var radīt traumas cilvēkiem vai to ķermeņa daļām.
 - 1.1.4. "Uzķeršanās vieta" ir jebkura bīstama vieta, kurā izvirzījumi ar asām malām, zobrata zobi, tapas, skrūves un bultskrūves, eļļošanas nipeļi, vārpstas, asu gali un citas daļas kustas tā, ka var tikt uzķerti vai vilkti cilvēki, to ķermeņa daļas vai apģērbs.
 - 1.1.5. "Ievilkšanas vai ieraušanas vieta" ir jebkura bīstama vieta, kuras daļas, kustoties šaurā atverē, var satvert cilvēkus, to ķermeņa daļas vai apģērbu.
- 1.2. "Sniedzamība" ir maksimālais attālums, ko cilvēki vai to ķermeņa daļas var sasniegt virzienā uz augšu, uz leju, uz iekšu, virs, ap vai pāri, neizmantojot nekādu priekšmetu (1. attēls).
- 1.3. "Drošības attālums" ir attālums, kas atbilst sniedzamības vai ķermeņa izmēru un drošības rezerves summai (1. attēls).
- 1.4. "Normāla darbība" ir tad, kad traktoru izgatavotāja paredzētajam mērķim izmanto vadītājs, kurš pārzina traktora parametrus un ievēro informāciju, kas attiecībā uz ekspluatāciju, apkopi un drošu darbu norādīta vadītāja rokasgrāmatā, ko sagatavojis izgatavotājs, un zīmēs, kas piestiprinātas uz traktora.
- 1.5. "Klīrensa zona ap dzenošajiem riteņiem" ir telpa, kam jāpaliek brīvai ap dzenošo riteņu riepām attiecībā pret blakusesošajām transportlīdzekļa daļām.
- 1.6. "Sēdekļa indeksa punkts" (*SIP*) ir punkts, ko nosaka saskaņā ar ISO 5353:1995.

2. Vispārīgās prasības

- 2.1. Traktoru piedziņas mehānisma sastāvdaļu, izvirzīto daļu un riteņu konstrukcijai, montāžai un aizsardzībai jābūt tādai, lai normālos ekspluatācijas apstākļos nebūtu iespējami nelaimes gadījumi ar cilvēkiem.
- 2.2. Uzskata, ka 2. punkta prasības ir izpildītas, ja ir ievērotas 3. punktā noteiktās prasības. Risinājumi, kas nav aprakstīti 3. punktā, pieļaujami ar noteikumu, ka izgatavotājs iesniedz pierādījumus par to, ka tie atbilst prasībām, kuras ir vismaz līdzvērtīgas 3. punkta prasībām.

- 2.3. Aizsargierīcēm jābūt stingri piestiprinātām pie traktora.
- 2.4. Vāki un pārsegi, kas var radīt traumas, ja tos aizcērt, jāizgatavo tā, lai tie nevarētu nejauši aizcirsties (piemēram, uzstādot drošības ierīces vai ar atbilstīgu montāžu vai konstrukciju).
- 2.5. Viena aizsargierīce var aizsargāt vairākas bīstamas vietas. Tomēr gadījumos, kad regulēšanas, tehniskās apkopes vai traucējumu novēršanas ierīces, kuras var ieslēgt tikai tad, kad darbojas motors, tiek piestiprinātas zem kopējas aizsargierīces, jābūt uzstādītām papildu aizsargierīcēm.
- 2.6. Drošības ierīces (piemēram, atsperes ieliktni vai atloki),
- kuras izmanto, lai nodrošinātu ātrās atlaišanas montāžas sastāvdaļas (piemēram, drošības tapas)

un šādas sastāvdaļas, kas ietilpst
 - aizsargierīcēs, ko var atvērt bez instrumentiem (piemēram, motora pārsegā),

stingri jāpiestiprina pie traktora konstrukcijas vai pie aizsargierīces.

3. Drošības attālumi saskares novēršanai ar bīstamajām daļām

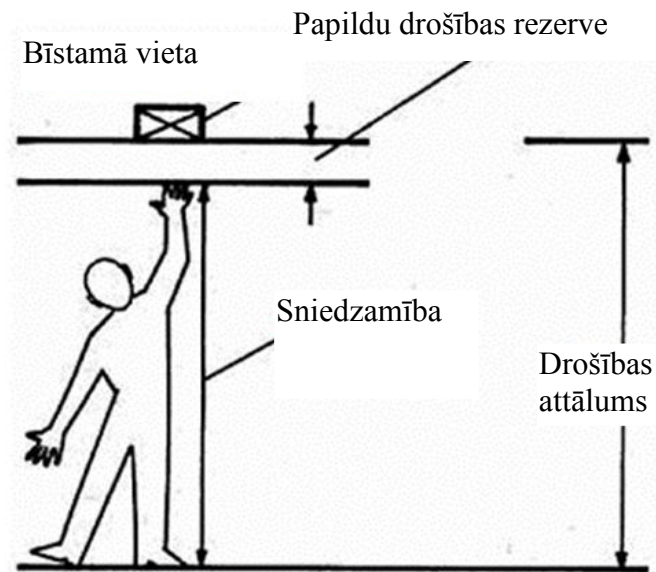
- 3.1. Drošības attālumu mēra no tiem punktiem, kurus var sasniegt, lai traktoru iedarbinātu, veiktu tā apkopi un pārbaudītu, kā arī no zemes līmeņa saskaņā ar vadītāja rokasgrāmatu. Drošības attālumu noteikšanas galvenais princips ir tāds, ka traktors ir tādā stāvoklī, kādam tas tika projektēts, un bīstamo daļu sasniegšanai netiek lietoti nekādi palīg līdzekļi.

Drošības attālumi ir noteikti 3.2.1.–3.2.5. punktā. Konkrētās īpašās vietās vai attiecībā uz konkrētām sastāvdaļām paredzētais drošības līmenis ir sasniegts, ja traktors atbilst 3.2.6.–3.2.14. punktā noteiktajām prasībām.

- 3.2. Aizsardzība bīstamajās vietās

- 3.2.1. Virzienā uz augšu

Kājās stāvošam cilvēkam drošības rezerve virzienā uz augšu ir 2500 mm (skatīt 1. attēlu).

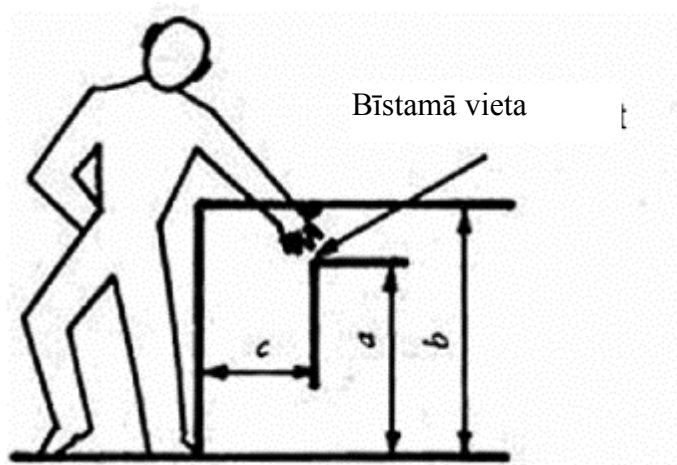

1. attēls

3.2.2. 1.1.1. Virzienā uz leju, virs bīstamās vietas

Drošības rezerve sniedzamībai virs barjeras ir:

a	=	no zemes līmeņa līdz bīstamajai vietai;
b	=	barjeras vai aizsargierīces augstums;
c	=	horizontālais attālums starp bīstamo vietu un barjeru (skatīt 2. attēlu).

2. attēls

Attiecībā uz sniedzamību virzienā uz leju un virs bīstamās vietas jāievēro 1. tabulā norādītie drošības attālumi.

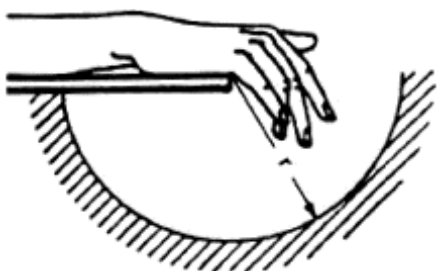
1. tabula

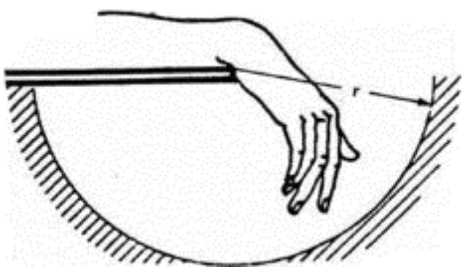
(mm)								
<i>a</i> : Bīstamās vietas augstums virs zemes	Augstums starp barjeru un aizsargierīci <i>b</i>							
	2400	2200	2000	1800	1600	1400	1200	1000
	Horizontālais attālums <i>c</i> no bīstamās vietas							
2400	—	100	100	100	100	100	100	100
2200	—	250	350	400	500	500	600	600
2000	—	—	350	500	600	700	900	1100
1800	—	—	—	600	900	900	1000	1100
1600	—	—	—	500	900	900	1000	1300
1400	—	—	—	100	800	900	1000	1300
1200	—	—	—	—	500	900	1000	1400
1000	—	—	—	—	300	900	1000	1400
800	—	—	—	—	—	600	900	1300
600	—	—	—	—	—	—	500	1200
400	—	—	—	—	—	—	300	1200
200	—	—	—	—	—	—	200	1100

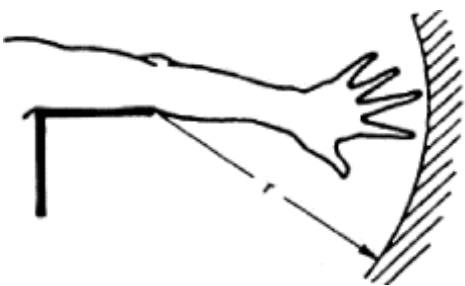
3.2.3. Sniedzamība ap bīstamo vietu

Lai ar kādu ķermeņa daļu nerasniegtu bīstamo vietu, jāievēro turpmāk 2. tabulā norādītā minimālā drošības rezerve. Piemērojot drošības rezervi, pieņem, ka attiecīgās ķermeņa daļas galvenā locītava stingri balstās pret aizsargierīces malu. Uzska, ka drošības rezerve nav ievērota, kamēr nav drošas pārliecības, ka attiecīgo ķermeņa daļu pilnīgi noteikti nav iespējams pavirzīt uz priekšu vai dziļāk.

2. tabula

Ķermeņa daļa	Drošības attālums	Attēls
Plauksta no dūres kauliņa līdz pirkstgaliem	≥ 120 mm	

Plauksta no plauksta locītavas līdz pirkstgaliem	$\geq 230 \text{ mm}$	
--	-----------------------	--

Loceklis	Drošības attālums	Ilustrācija
Roka no elkoņa līdz pirkstgaliem	$\geq 550 \text{ mm}$	
Roka no pleca līdz pirkstgaliem	$\geq 850 \text{ mm}$	

3.2.4. Sniedzamība cauri un pāri

Ja ķermeņa daļu iespējams ielikt atverēs vai izbāzt tām cauri, sasniedzot bīstamās daļas, jāievēro 3. un 4. tabulā norādītie minimālie drošības attālumi.

Daļas, kas kustas cita pret citu, vai kustīgas daļas, kas atrodas blakus nekustīgām daļām, neuzskata par riska faktoriem ar noteikumu, ka attālums starp tām nepārsniedz 8 mm.

Papildus šīm prasībām transportlīdzekļiem, kas aprīkoti ar sedlveida sēdekli un stūres stieni, jāatbilst EN 15997:2011 prasībām par kustīgām daļām.

3. tabula

Drošības attālumi iegarenām un paralēlām atverēm

a ir atveres mazākais izmērs.

b ir drošības attālums no bīstamās vietas.

Pirkstgals	Pirksts	Plauksta līdz īkšķa pauguram	Roka līdz padusei	—
------------	---------	---------------------------------	-------------------	---

$4 < a \leq 8$	$8 < a \leq 12$	$12 < a \leq 20$	$20 < a \leq 30$	$30 < a \leq 135$ (un ne vairāk)	> 135
$b \geq 15$	$b \geq 80$	$b \geq 120$	$b \geq 200$	$b \geq 850$	—

4. tabula

Drošības attālumi kvadrātveida vai apaļām atverēm

a ir atvere/ diametrs vai malas garums.

b ir drošības attālums no bīstamās vietas.

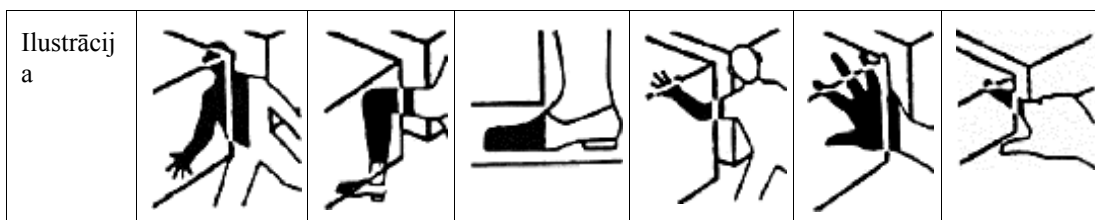
Pirkstgals	Pirksts		Plauksta līdz īkšņa pamatnei	Roka līdz padusei	—
$4 < a \leq 8$	$8 < a \leq 12$	$12 < a \leq 25$	$25 < a \leq 40$	$40 < a \leq 250$ (un ne vairāk)	250
$b \geq 15$	$b \geq 80$	$b \geq 120$	$b \geq 200$	$b \geq 850$	—

3.2.5. Drošības attālumi saspiešanās vietās

Saspiešanās vietu neuzskata par ķermeņa daļai bīstamu, ja drošības attālumi nav mazāki, kā norādīts 5. tabulā, un ja ir nodrošināts, ka tajā nevar iekļūt ķermeņa lielākā daļa, kas ir blakus.

5. tabula

Loceklis	Ķermenis	Kāja	Pēda	Roka	Plauksta locītava, dūre	Pirksts
Drošības attālumi	500	180	120		100	25

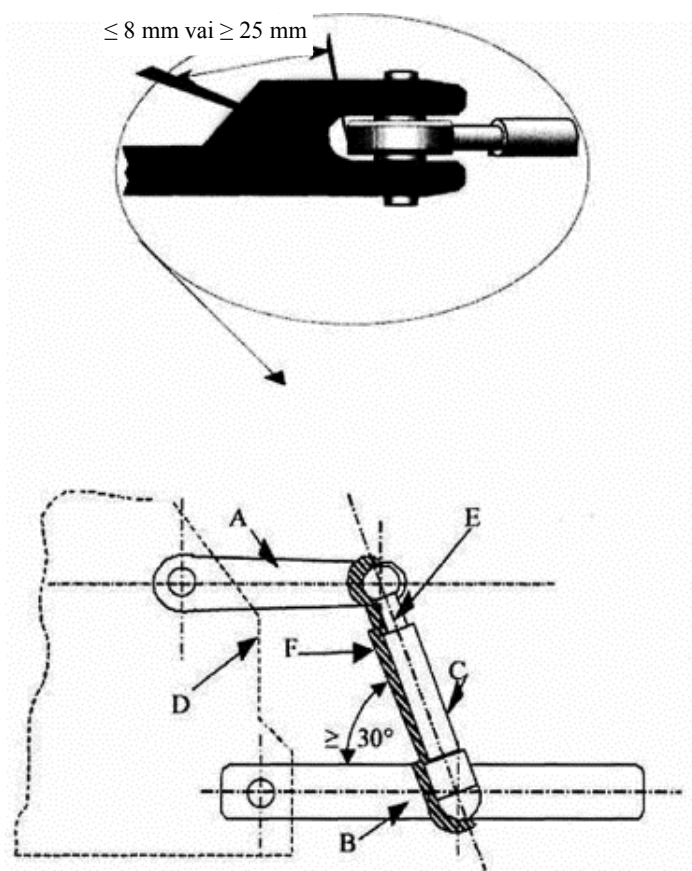

3.2.6. Vadības ierīces

Par saspiešanās vietu vai bīdes vietu neuzskata atstarpi starp diviem pedāļiem un atverēm, kuras paredzētas vadības ierīcēm.

3.2.7. Aizmugurējā trīspunktu sakabe

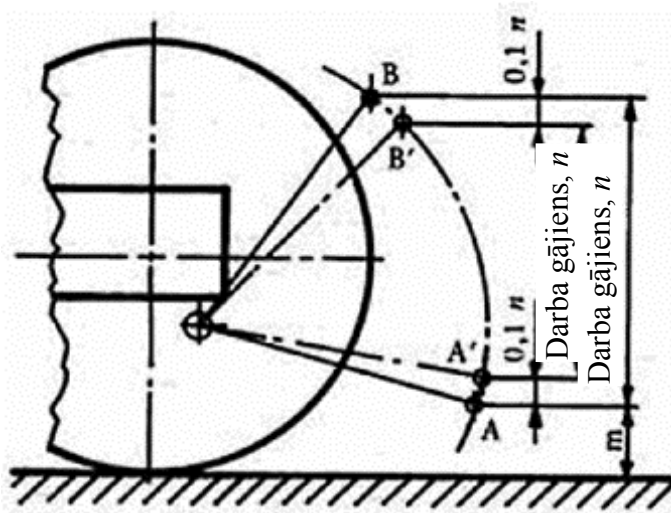
- 3.2.7.1 Aiz plaknes, kas iet cauri trīspunktu sakabes sistēmas pacelējstieņu šarnīru vidusplaknei, minimālajai drošības rezervei starp kustīgajām daļām katrā punktā vai pacelējierīces darba gājienā jābūt 25 mm — izņemot pacelējierīces galējo augstāko un zemāko stāvokli $0,1 n$, kopā ar 25 mm attālumu vai minimālo 30° leņķi attiecībā uz bīdes daļām, ar kurām maina leņķi (skatīt 3. attēlu). Darba gājienā n' , kas galējā augstākajā un zemākajā stāvoklī samazināts par $0,1 n$, nosaka, kā parādīts turpmāk (skatīt 4. attēlu). Ja cēlēj mehānisms tieši iedarbina apakšējos savienojumus, atskaites plakni nosaka šo savienojumu vertikālās plaknes vidus šķērs griezumums.

3. attēls

Apzīmējumi

A	=	pacelšanas svira
B	=	apakšējais savienojums
C	=	pacelējstienis
D	=	traktora šasija
E	=	plakne, kas iet caur pacelējstieņa šarnīru asīm
F	=	klīrensa apgabals

4. attēls

- 3.2.7.2 Attiecībā uz hidrauliskā pacelēja darba gājienu n apakšējā savienojuma sakabes punkta zemākajā stāvoklī A tas nepārsniedz lielumu "14" saskaņā ar standartā ISO 730:2009 noteiktajām prasībām, savukārt augstākajā stāvoklī B to ierobežo hidrauliskās ierīces maksimālais darba gājiens. Darba gājiens n' atbilst darba gājenam n , kas virzienā uz augšu un uz leju samazināts par $0,1 n$, un veido vertikālo attālumu starp A' un B'.
- 3.2.7.3 Turklāt darba gājenā n' jābūt ievērotai minimālajai drošības rezervei 25 mm starp pacelējstieņu profiliem un apkārtējām daļām.
- 3.2.7.4 Ja attiecībā uz trīspunktu sakabēm lieto sakabes ierīces, kurām, veicot darbarīka piekabīšanu pie traktora, nav nepieciešams, lai būtu klāt darbinieks (piemēram, izmantojot autosakabi), uz tām neattiecas 3.2.7.3. punkta noteikumi.
- 3.2.7.5 Vadītāja rokasgrāmatā jābūt konkrētai informācijai par bīstamajām vietām, kas atrodas

3.2.7.1. punkta pirmajā teikumā noteiktās plaknes priekšā.

3.2.8. Priekšējā trīspunktu sakabe

3.2.8.1 Jebkurā pacēlējierīces darba gājiena n punktā, izņemot galējo augstāko un zemāko sniedzamību $0,1 n$, minimālajai drošības rezervei starp kustīgajām daļām jābūt 25 mm un jānodrošina 30° minimālais leņķis, vai arī jābūt 25 mm drošības rezervei, ja, daļām bīdoties citai gar citu, mainās leņķis. Darba gājienam n' , kas augstākajā un zemākajā stāvoklī samazināts par $0,1 n$, nosaka, kā parādīts turpmāk (skatīt arī 4. attēlu).

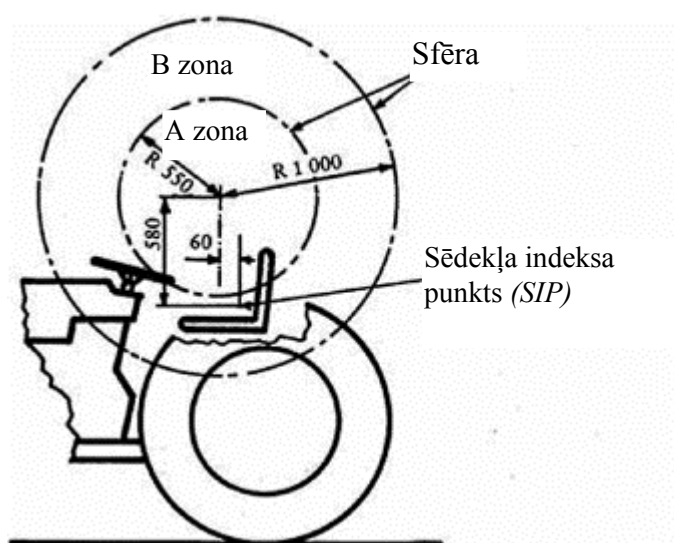
3.2.8.2 Saskaņā ar 1998. gada marta standarta ISO 8759 2. daļu attiecībā uz hidrauliskā pacēlāja darba gājienam n apakšējā savienojuma sakabes punkta galējā zemākajā stāvoklī A tas nepārsniedz lielumu "14", savukārt galējā augstākajā stāvoklī B to ierobežo hidrauliskās ierīces maksimālais darba gājiens. Darba gājiens n' virzienā uz augšu un uz leju ir samazināts par $0,1 n$ un vertikālo attālumu starp A' un B'.

3.2.8.3 Ja attiecībā uz priekšējās trīspunktu sakabes apakšējiem savienojumiem izmanto sakabes ierīces (piemēram, autosakabi), kurām, veicot darbarīka piekabināšanu pie traktora, nav nepieciešams, lai būtu klāt cilvēks, 3.2.8.1. punkta prasības nepiemēro 250 mm sniedzamības rādiusā no apakšējo savienojumu sakabes vietām pie traktora. Tomēr noteiktā darba gājiena n' robežās ap darba gājiena stieņiem/cilindriem vienmēr jābūt ievērotai minimālajai drošības rezervei 25 mm no blakusesošām daļām.

3.2.9. Vadītāja sēdekļis un telpa ap to

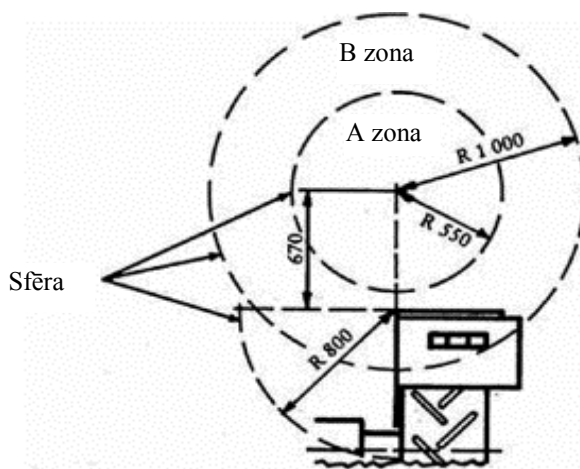
Vadītājam atrodies sēdus stāvoklī, viņa plaukstu vai pēdu sniedzamības zonā nedrīkst atrasties saspiešanās vietas vai bīdes vietas. Uzskata, ka šī prasība ir ievērota, ja ir izpildīti turpmāk minētie nosacījumi.

3.2.9.1 Vadītāja sēdekļis atrodas horizontālās un vertikālās regulēšanas diapazona viduspunktā. Vadītāja sniedzamības robežas iedala A un B zonā. Šīs zonas veido sfēru ar centru, kas atrodas 60 mm uz priekšu un 580 mm virs vadītāja sēdekļa indeksa punkta (SIP) (skatīt 5. attēlu). A zonu veido sfēra ar rādiusu 550 mm, savukārt B zona atrodas starp šo sfēru un sfēru ar rādiusu 1000 mm.

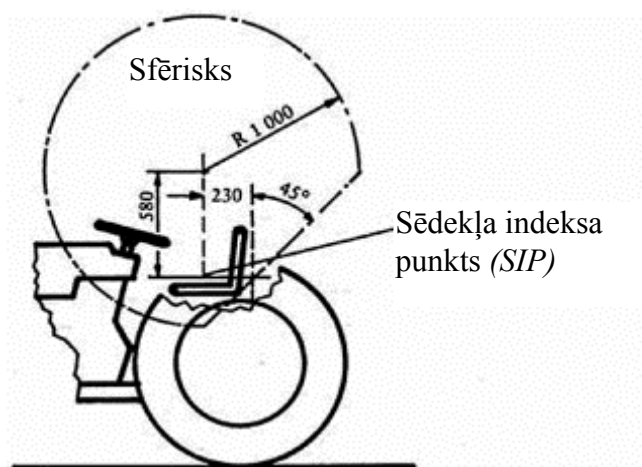
5. attēls

- 3.2.9.2 Pie saspiešanās un bīdes vietām drošības attālums A zonā ir 120 mm un B zonā – 25 mm, saglabājot 30° minimālo leņķi bīdes daļām, kuru dēļ mainās leņķis.
- 3.2.9.3 A zonā jāņem vērā tikai tās saspiešanās un bīdes vietas, kuras rada daļas, kas kustas ārēja enerģijas avota ietekmē.
- 3.2.9.4 Ja bīstamas vietas rada vadītāja sēdeklim blakus esošas konstrukcijas daļas, starp tām un vadītāja sēdekli jābūt vismaz 25 mm lielam drošības attālumam. Bīstama nav vieta starp sēdekļa atzveltni un tai blakus esošajām konstrukcijas daļām aiz atzveltnes, ja šīs konstrukcijas daļas ir gludas, bet sēdekļa atzveltnē apkārtējā telpā ir noapaļota un bez asām vietām.
- 3.2.9.5 Pārnēsmašīnas un citas transportlīdzekļa daļas un piederumus, kas izraisa troksni, vibrāciju un/vai sakarst, izolē no vadītāja sēdekļa.
- 3.2.10. Pasažiera sēdekļi (ja tāds ir)
- 3.2.10.1. Ja daļas var būt bīstamas pēdām, jāparedz aizsargierīces ar pussfēras rādiusu 800 mm no sēdekļa polsterējuma priekšējās malas uz leju.
- 3.2.10.2. Saskaņā ar 3.2.9. punktu (skatīt 6. attēlu) bīstamajām vietām A zonā un B zonā jābūt aizsargātām ar sfēru, kuras centrs atrodas 670 mm virs pasažiera sēdekļa priekšējās malas centra.

6. attēls

- 3.2.11. T2/C2, T4.1/C4.1 un T4.3/C4.3 kategorijas traktori
- 3.2.11.1. T2/C2, T4.1/C4.1 un T4.3/C4.3 kategorijas traktoriem 3.2.9. punktā noteiktās prasības neattiecas uz zonu, kas atrodas zem plaknes, kura ir 45° slīpumā pret aizmuguri un šķērsām pret braukšanas virzienu un iet caur punktu, kas atrodas 230 mm aiz sēdekļa indeksa punkta (SIP) (skatīt 7. attēlu). Ja šajā zonā ir kāda bīstama vieta, traktoram jāpiestiprina attiecīgi brīdinājuma uzraksti.

7. attēls

3.2.12. Stūrējamā ass un svārstīgā ass (t.s. *swing axle*)

Daļām, kas kustas attiecībā cita pret citu vai pret nekustīgajām daļām, jābūt aizsargātām, ja tās atrodas 3.2.9. un 3.2.10. punktā noteiktajā zonā.

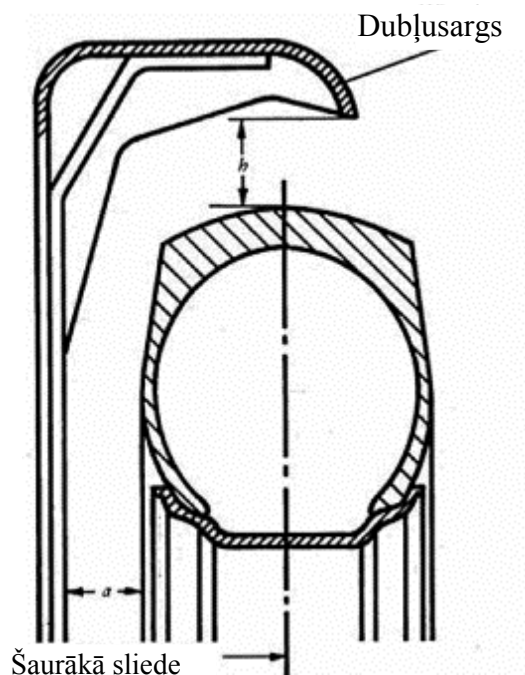
Ja ir uzstādīts šarnīrveida stūres mehānisms, abos traktora sānos šarnīrsavienojuma zonā jābūt neizdzēšamam un skaidri redzamam marķējumam, kurā ar ilustratīvu zīmi vai vārdiem norādīts, ka atrasties neizsargātajā šarnīrsavienojuma zonā nav atļauts. Atbilstošas norādes jāiekļauj vadītāja rokasgrāmatā.

3.2.13. Traktorā uzstādītās pārvades asis

Pārvades asīm (piemēram, četru riteņu piedziņas gadījumā), kas var griezties tikai tad, kad traktors ir kustībā, jābūt aizsargātām, ja tās atrodas 3.2.9. un 3.2.10. punktā noteiktajā zonā.

3.2.14. Klīrensa zona ap dzenošajiem riteņiem

3.2.14.1. Klīrensa zonai ap dzenošajiem riteņiem traktoros bez noslēgtas kabīnes, kas aprīkoti ar vislielākā izmēra riepām, jāatbilst izmēriem, kas turpmāk norādīti 8. attēlā un 6. tabulā.

8. attēls

6. tabula

T1/C1, T3/C3 un T4.2/C4.2 kategorijas		T2/C2, T4.1/C4.1 un T4.3/C4.3 kategorijas	
a	h	a	h
mm	mm	mm	mm
40	60	15	30

3.2.14.2. Klīrensa zona ap dzenošajiem riteņiem, kas mazāka, nekā norādīts 8. attēlā un 6. tabulā, ir pieļaujama papildus 3.2.9. un 3.2.10. punktā minētajām zonām T2/C2, T4.1/C4.1 un T4.3/C4.3 kategorijas traktoriem, ja dubļusargus izmanto arī pielipušās zemes noskrāpēšanai no riteņiem.

4. Aizsargierīču stiprības prasības

4.1. Aizsargierīces un jo īpaši tās, kuru vertikālais augstums virs zemes ir līdz 550 mm, ja to izmantošana par piekļuves pakāpieniem normālas ekspluatācijas gaitā nav novēršama, konstruē tā, lai tās spētu izturēt 1200 N vertikālo slodzi. Šīs prasības izpildi pārbauda, izmantojot testu, kas norādīts ISO 4254-1:2013 C pielikumā, vai citu līdzvērtīgu metodi, kas atbilst tiem pašiem testa pieņemamības kritērijiem.

5. Motora pārsegs

5.1. Motora pārsegu, kas iestiprināts eņģēs, var pacelt tikai ar rīku (var izmantot atbrīvošanas mehānismu, kas atrodas kabīnē), un nolaistā stāvoklī tam ir

pašbloķēšanās mehānisms.

5.2. Uzstāda šādus sānu pārsegi:

5.2.1. stacionārie pārsegi, ko vietā notur metinājums vai skrūves un bultskrūves un kas ir atverami tikai ar rīku. Stacionārie pārsegi nedrīkst palikt vietā, ja nav stiprinājuma elementu;

vai

5.2.2. eņģēs iestiprinātie pārsegi, kas ir atverami tikai ar rīku un paši bloķējas, kad tie ir aizvērti;

vai

5.2.3. sānu pārsegi, kuru atvēršana ir saistīta ar motora pārsega atvēršanu un kurus var atvērt tikai ar rīku.

5.3. Jāuzstāda papildu aizsarglīdzekļi, ja zem motora pārsega atrodas regulēšanas, tehniskās apkopes vai traucējumu novēršanas sistēmas, kuras var izmantot tikai, kamēr motors darbojas.

5.4. Jāuzstāda mehāniski balsti vai hidrauliskas bloķēšanas ierīces (piemēram, statņi vai gāzes atsperes), lai neļautu motora pārsegam nokrist, kad tas ir atvērtā stāvoklī.

5.5. Jānodrošina ierīces, kas atvieglo drošu darbošanos ar pārsegu (piemēram, rokturi, troses vai paša pārsega daļas atbilstošā formā, lai tās varētu vieglāk satvert) bez saspiešanas, trieciena vai pārmērīgas piepūles riska.

5.6. Motora pārsega atveres apzīmē ar piktogrammām saskaņā ar XXVI pielikumu, un norādījumus iekļauj vadītāja rokasgrāmatā.

6. Karstas virsmas

6.1. Karstām virsmām, kurām vadītājs var pieskarties traktora normālas darbības laikā, jābūt zem pārsega vai izolētām. Tas attiecas uz karstām virsmām līdzās pakāpieniem, margām, rokturiem, iebūvētām traktora daļām, ko izmanto kā iekāpšanas līdzekļus un kam ir iespējams netīšām pieskarties, un daļām, kas ir tieši sasniedzamas no vadītāja sēdekļa (piemēram, pārnenumkārbas transmisijai traktoros bez platformas).

6.2. Šo prasību izpilda, pareizi izvietojot stacionārus aizsargus vai paredzot drošības attālumus, lai varētu nodalīt vai termiski izolēt transportlīdzekļa karstās virsmas.

6.3. Saskari ar citām, ne īpaši bīstamām karstām virsmām vai tādām, kas var kļūt bīstamas tikai īpašos lietošanas apstākļos, kas nav parastie apstākļi, apzīmē ar piktogrammām saskaņā ar XXVI pielikumu un norāda vadītāja rokasgrāmatā.

6.4. Turklāt transportlīdzekļiem, kas aprīkoti ar sedlveida sēdekli un stūres stieni, jāatbilst EN 15997:2011 prasībām par karstām virsmām.

XVIII PIELIKUMS
Drošības jostu stiprinājumiem piemērojamās prasības

A. Vispārīgās prasības

- 1.1. Ja T vai C kategorijas transportlīdzeklis ir aprīkots ar *ROPS*, tam uzstāda drošības jostu stiprinājumus, kas atbilst standartam ISO 3776-1:2006.
- 1.2. Turklāt drošības jostu stiprinājumiem ir jāatbilst prasībām, kas iekļautas B vai C, vai D punktā.

B. Drošības jostu stiprinājumiem piemērojamās papildu prasības (alternatīvas C un D punkta prasībām)¹

1. Joma

- 1. Drošības jostas ir viena no vadītāja ierobežotājsistēmām, ko izmanto vadītāja aizsardzībai mehanizētajos transportlīdzekļos.

Šī ieteicamā procedūra nodrošina obligātās veikspējas un testēšanas prasības stiprinājumiem lauksaimniecības un mežsaimniecības traktoros.

To piemēro iegurņa ierobežotājsistēmu stiprinājumiem.

2. Veikspējas testēšanā izmantoto terminu skaidrojums

- 2.1. *Drošības jostu bloks* ir jebkura siksnu vai jostu ierīce, ko aizsprādzē pāri klēpim vai iegurņa zonai, lai aizsargātu cilvēku mašīnā.
- 2.2. *Jostas pagarinājums* ir jebkura siksna, josta vai cita līdzīga ierīce, kas palīdz pārnest drošības jostu slodzi.
- 2.3. *Stiprinājums* ir punkts, kurā drošības jostu bloks tiek mehāniski piestiprināts sēdekļa sistēmai vai traktoram.
- 2.4. *Sēdekļa stiprinājums* ir visi starpstiprinājumi (piemēram, slīdnes utt.), ko izmanto sēdekļa nostiprināšanai atbilstošajā traktora daļā.
- 2.5. *Vadītāja ierobežotājsistēma* ir visa sistēma, ko veido drošības jostu bloks, sēdekļa sistēma, stiprinājumi un pagarinājums, kas pārnēs drošības jostu slodzi uz traktoru.
- 2.6. *Attiecināmās sēdekļa sastāvdaļas* ir visas sēdekļa sastāvdaļas, kuru masa var pastiprināt slodzi uz sēdekļa stiprinājumu (pie transportlīdzekļa konstrukcijas), transportlīdzeklim apgāžoties.

3. Testa procedūra

Šo procedūru piemēro drošības jostu stiprinājuma sistēmai, kas nodrošināta vadītājam vai citai papildu personai, kura brauc traktorā.

Šī procedūra paredz tikai stiprinājumu statiskos testus.

Ja izgatavotājs kādai aizsargkonstrukcijai ir paredzējis vairākus sēdekļus ar identiskām sastāvdaļām, kas pārnēs slodzi no drošības jostu stiprinājuma uz sēdekļa stiprinājumu pie *ROPS* grīdas vai traktora šasijas, testēšanas iestāde drīkst testēt tikai vienu konfigurāciju, kas atbilst smagākajam sēdeklim (skatīt arī turpmāk).

Testēšanas laikā sēdeklim jābūt savā vietā un piestiprinātam pie stiprinājuma vietas traktorā, izmantojot visus starpstiprinājumus (piemēram, balstiekārtu, slīdnes utt.), kas paredzēti nokomplektētam traktoram. Nedrīkst izmantot nekādus nestandarta papildu stiprinājumus, kas pastiprina konstrukcijas stiprību.

Sliktākais slodžu sadalījuma scenārijs attiecībā uz drošības jostu stiprinājuma veikspējas testēšanu jāapzina, ņemot vērā šādus apstākļus:

- ja alternatīvu sēdekļu masas ir salīdzināmas, tiem sēdekļiem, kuri aprīkoti ar drošības jostu stiprinājumiem, kas sadala slodzes pa visu sēdekļa konstrukciju (piemēram, izmantojot balstiekārtas sistēmu un/vai regulēšanas slīdnes), būs jāiztur daudz lielākas testa slodzes. Tādēļ tos var atzīt par sliktāko gadījumu;
- ja uzliktās slodzes ar sēdekļa stiprinājumu starpniecību tiek pārnēstas uz transportlīdzekļa šasiju, sēdekļi jāneregulē gareniski, lai nodrošinātu minimālu pārklāšanos starp stiprinājuma slīdnēm/sliedēm. Parasti tā notiks, kad sēdekļi būs pilnībā atvirzīti atpakaļ, taču, ja kādas transportlīdzekļa iekārtas ierobežos sēdekļa darba gājienu atpakaļ, pilnībā uz priekšu izvēršts sēdekļis var nodrošināt sliktāko slodžu sadalījuma pozīciju. Nepieciešami novērojumi par sēdekļa kustības apjomu un stiprinājumu slīdnes/ slīdes pārklāšanos.

Stiprinājumiem jāiztur slodzes, ko drošības jostu sistēmai piemēro, izmantojot 1. attēlā redzamo ierīci. Drošības jostu stiprinājumiem jāiztur minētie slodzes testi, kad sēdekļi ir neregulēti gareniski sliktākajā pozīcijā, lai nodrošinātu testa apstākļu ievērošanu. Ja testēšanas iestāde neatzīst sliktāko pozīciju no visiem iespējamajiem sēdekļa regulējuma veidiem, testa slodzes piemēro, sēdeklim atrodoties gareniskā regulējuma viduspozīcijā. Sēdekļi ar balstiekārtu jāiestata balstiekārtas darba gājiena viduspunktā, ja vien tas nav pretrunā ar nepārprotamiem sēdekļa izgatavotāja norādījumiem. Ja ir izdoti īpaši norādījumi sēdekļa iestatīšanai, tie ir jāizpilda un jānorāda protokolā.

Pēc tam, kad sēdekļa sistēmai ir piemērota slodze, slodzes piemērošanas ierīci nedrīkst pārvietot, lai kompensētu kādas iespējamās izmaiņas slodzes piemērošanas leņķī.

3.1.

Slodzes piemērošana virzienā uz priekšu

Stiepes spēku piemēro virzienā uz priekšu un uz augšu $45^\circ \pm 2^\circ$ leņķī pret horizontāli, kā parādīts 2. attēlā. Stiprinājumiem jāspēj izturēt 4450 N lielu spēku. Ja spēks, ko piemēro drošības jostu blokam, tiek pārnests uz transportlīdzekļa šasiju ar sēdekļa starpniecību, sēdekļa stiprinājumiem jāspēj izturēt šo spēku un vēl papildu spēku, kas līdzvērtīgs visu attiecināmo sēdekļa sastāvdaļu masas četrkārtīgam smaguma spēkam, ko piemēro $45^\circ \pm 2^\circ$ leņķī pret horizontāli virzienā uz priekšu un uz augšu, kā parādīts

2. attēlā.

3.2. Slodzes piemērošana atpakaļvirzienā

Stiepes spēku piemēro atpakaļvirzienā un virzienā uz augšu $45^\circ \pm 2^\circ$ leņķī pret horizontāli, kā parādīts 3. attēlā. Stiprinājumiem jāspēj izturēt 2225 N lielu spēku. Ja spēks, ko piemēro drošības jostu blokam, tiek pārnests uz transportlīdzekļa šasiju ar sēdekļa starpniecību, sēdekļa stiprinājumiem jāspēj izturēt šo spēku un vēl papildu spēku, kas līdzvērtīgs visu attiecināmo sēdekļa sastāvdaļu masas divkārtam smaguma spēkam, ko piemēro $45^\circ \pm 2^\circ$ leņķī pret horizontāli atpakaļvirzienā un virzienā uz augšu, kā parādīts 3. attēlā.

Abi stiepes spēki vienādi jāsadala starp stiprinājumiem.

3.3. Drošības jostas sprādzes atvēršanas spēks (ja to paredzējis izgatavotājs)

Drošības jostas sprādzi atver ar 140 N lielu maksimālo spēku pēc slodžu piemērošanas. Šī prasība ir izpildīta drošības jostu blokiem, kas atbilst ANO EEK noteikumu Nr. 16 vai Direktīvas 77/541/EEK prasībām¹.

3.4. Testa rezultāts

Pieņemamības nosacījums

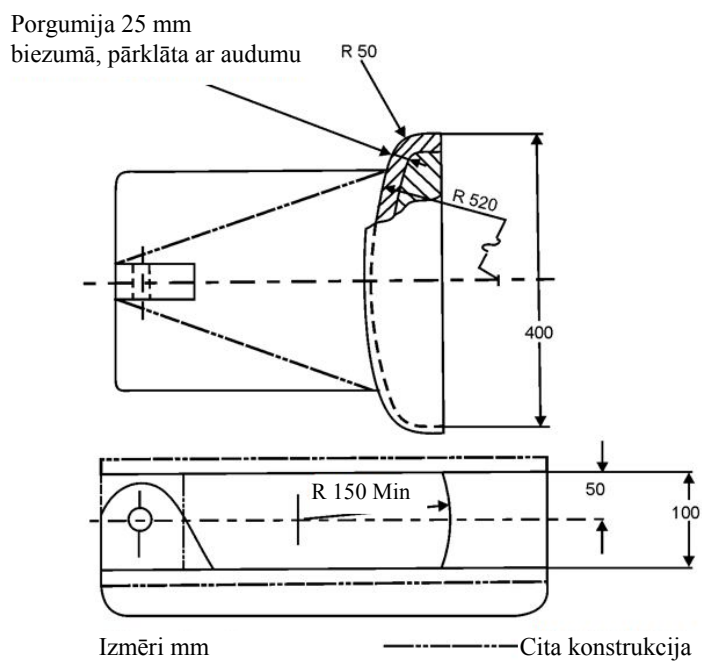
Jebkuras sistēmas sastāvdaļas un stiprinājumu zonas paliekoša deformācija ir pieņemama, iedarbojoties spēkiem, kas minēti 3.12.3.1. un 3.12.3.2. punktā. Tomēr nedrīkst rasties kļūme, kas atbrīvotu drošības jostu sistēmu, sēdekļa bloku vai sēdekļa regulējuma bloķēšanas mehānismu.

Nav nepieciešams, lai sēdekļa regulators vai bloķēšanas ierīce pēc testa slodzes piemērošanas būtu darba gatavībā.

¹ Padomes 1977. gada 28. jūnija Direktīva 77/541/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu drošības jostām un ierobežotājsistēmām (OV L 220, 29.8.1977., 95. lpp.).

1. attēls

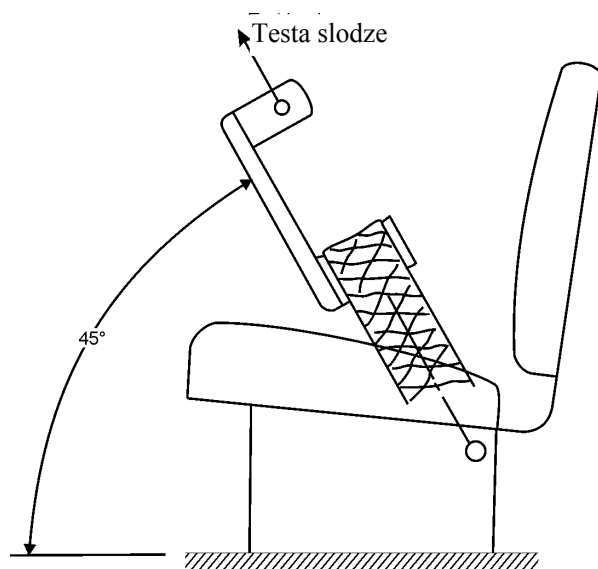
Slodzes piemērošanas ierīce

Piezīme. Izmērus, kas nav parādīti, var brīvi izvēlēties tā, lai tie atbilstu testa ierīcei un neietekmētu testa rezultātus.

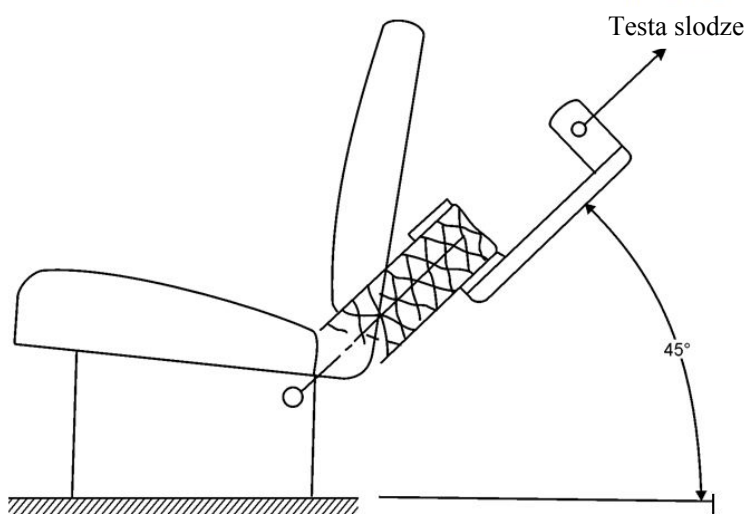
2. attēls

Slodzes piemērošana virzienā uz augšu un uz priekšu

3. attēls

Slodzes piemērošana virzienā uz augšu un atpakaļvirzienā

C. Papildu prasības, ko piemēro drošības jostu stiprinājumiem (alternatīvas B un D punkta prasībām)

T un C kategorijas transportlīdzekļi, kas aprīkoti ar drošības jostu stiprinājumiem, kuri atbilst standarta ISO 3776-2:2013 prasībām, uzskatāmi par šim pielikumam atbilstošiem.

D. Papildu prasības, ko piemēro drošības jostu stiprinājumiem (alternatīvas B un C punkta prasībām)

T un C kategorijas transportlīdzekļi, kas aprīkoti ar drošības jostu stiprinājumiem, kuri ir testēti un par kuriem sagatavots testa protokols, pamatojoties uz ANO EEK noteikumiem Nr. 14, uzskatāmi par šim pielikumam atbilstošiem.

XVIII pielikuma paskaidrojumi

- ⁽¹⁾ Ja nav norādīts citādi, B punktā izklāstītās prasības un numerācija ir identiskas prasībām un numerācijai ESAO standartizētajā kodeksā par lauksaimniecības un mežsaimniecības traktoru aizsargkonstrukciju oficiālo testēšanu (statiskais tests), ESAO kodekss Nr. 4, 2015. gada izdevums, 2014. gada jūlijs.

XIX PIELIKUMS
Drošības jostām piemērojamās prasības

1. Ja T vai C kategorijas transportlīdzeklis ir aprīkots ar apgāšanās aizsargkonstrukcijām, tam uzstāda drošības jostas un tas atbilst standarta ISO 3776-3:2009 prasībām.
2. Alternatīva 1. punkta prasībām ir tāda, ka T vai C kategorijas transportlīdzekļi, kas ir aprīkoti ar apgāšanās aizsargkonstrukcijām, kuras ir testētas un par kurām sagatavots testa protokols, pamatojoties uz grozītajiem ANO EEK noteikumiem Nr. 16, ir uzskatāmi par šim pielikumam atbilstošiem.

XX PIELIKUMS

Konstrukcijām aizsardzībai pret caurdurošiem objektiem piemērojamās prasības

1. T un C kategorijas transportlīdzekļi, kas ir aprīkoti mežizstrādes darbiem, atbilst prasībām, ko piemēro aizsardzībai pret caurdurošiem objektiem saskaņā ar ISO 8084:2003.
2. Visi citi T un C kategorijas transportlīdzekļi, ja tie ir aprīkoti ar aizsardzību pret caurdurošiem objektiem, atbilst ANO EEK noteikumu Nr. 43² 14. pielikuma 1. punkta prasībām par bezšķembu stiklojumu.

² OV L 230, 31.8.2010., 119. lpp.

XXI PIELIKUMS

Izplūdes sistēmām piemērojamās prasības

1. Definīcijas

Šajā pielikumā "izplūdes sistēma" ir bloks, ko veido izpūtējs, izplešanās kamera un izplūdes trokšņu slāpētājs, kā arī piesārņojuma kontrolierīce.

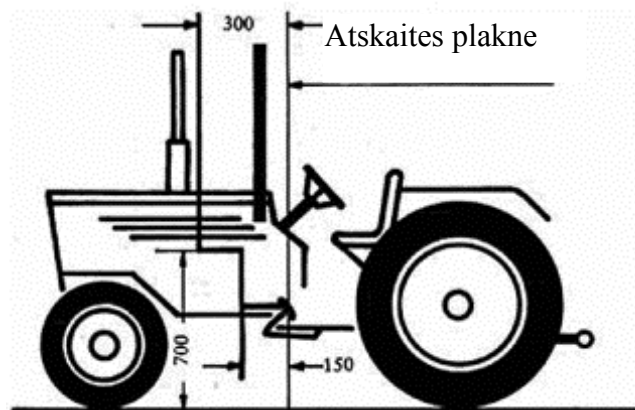
2. Vispārīgās prasības

- 2.1. Izpūtējs ir jānovieto tā, lai izplūdes gāzes nevarētu iesūkties kabīnē.
- 2.2. Izpūtēja daļas, kas atrodas ārpus pārsega, jāaizsargā ar segregāciju, aizsargiem vai režģiem, lai novērstu iespēju tām nejauši saskarties ar karstām virsmām.

3. T2/C2 un T4.1/C4.1 kategorijas traktori

T2/C2 un T4.1/C4.1 kategorijas traktoriem piemēro turpmāk minētās prasības.

- 3.1. Pirms atskaites plaknes, kas taisnos leņķos iet caur transportlīdzekļa garenasi un nenoslogota (sajūga un/vai darba bremzes) pedāļa centru, jābūt aizsardzībai pret ļoti karstām izplūdes sistēmas sastāvdaļām, ja tās atrodas 300 mm attālumā augšējā zonā (700 mm virs zemes līmeņa) un 150 mm attālumā apakšējā zonā (skatīt 1. attēlu). No sāniem aizsargājamo telpu ierobežo traktora ārējā kontūra un izplūdes sistēmas ārējā kontūra.
- 3.2. Ļoti karstām izplūdes sistēmas sastāvdaļām, kas atrodas zem kāpšļa, to vertikālajā projekcijā jābūt pārklātām vai citādi termiski izolētām.

1. attēls
(izmēri milimetros)

XXII PIELIKUMS
Vadītāja rokasgrāmatai piemērojamās prasības

1. Vadītāja rokasgrāmatai jāatbilst prasībām, kas noteiktas standartā ISO 3600:1996, izņemot 4.3. punktu (Mašīnas identifikācija).
2. Turklāt vadītāja rokasgrāmatā jāiekļauj attiecīga informācija par šādiem tematiem:
 - a) sēdekļa un tā balstiekārtas regulēšana, nodrošinot vadītāja ergonomisku stāvokli attiecībā uz vadības ierīcēm un līdz minimumam samazinot apdraudējumu, ko rada visa ķermeņa vibrācija;
 - b) apkures, ventilācijas un gaisa kondicionēšanas sistēmas ekspluatācija un regulēšana, ja tā ir uzstādīta;
 - c) motora iedarbināšana un apturēšana, tostarp drošas iedarbināšanas/apturēšanas principi, izmantojot rokas bremzi, iestatot vadības ierīces neitrālā pozīcijā un izņemot atslēgu;
 - d)) avārijas izeju atrašanās vietas un to atvēršana;
 - e) norādījumi iekāpšanai traktorā un izkāpšanai no tā;
 - f) bīstamā zona ap svārstību asi traktoriem ar locīklu;
 - g) īpašo rīku izmantošana, ja tādi ir;
 - h) apkopei un tehniskajai apkopei, tostarp tīrīšanai un darbam augstumā, izmantotās drošās metodes;
 - i) informācija par hidraulisko šļūteņu pārbaudes periodiskumu;
 - j) norādījumi par traktora vilkšanu;
 - k) norādījumi par domkratu drošas lietošanas procedūrām un ieteicamās domkrata atbalsta vietas;
 - l) ar akumulatoriem un degvielas tvertni saistītie apdraudējumi;
 - m) aizliegtie traktora lietošanas veidi, kuros pastāv apgāšanās riski, norādot, ka to saraksts nav visaptverošs;
 - n) apdraudējumi, ko rada saskare ar karstām virsmām, tostarp atlikušais risks, piemēram, iepildot eļļu vai dzesēšanas šķidrumu karstos motoros vai transmisijās;
 - o) aizsardzības līmenis, ko nodrošina konstrukcija aizsardzībai pret krītošiem priekšmetiem, attiecīgā gadījumā;
 - q) aizsardzības līmenis, ko nodrošina konstrukcija vadītāja aizsardzībai pret caurdurošiem objektiem, attiecīgā gadījumā;

- r) brīdinājums par apdraudējumiem, ko rada saskare ar gaisvadu elektrotīklu;
- s) zibens trāpījumi;
- t) pretšļakatu baldahīnu regulāra tīrīšana;
- u) apdraudējumi riepām, tostarp saistībā ar riepu apstrādi, remontu, pārmērīgu piepūšanu un uzstādīšanu;
- v) apdraudējumi stabilitātei, lietojot smagus piekarināmos darbarīkus augstumā;
- w) apgāšanās riski, braucot pa nogāzēm vai nelīdzenu zemi;
- x) pasažieru pārvadāšana tikai apstiprinātos pasažieru sēdekļos;
- y) transportlīdzekļu ekspluatāciju veic tikai pienācīgi apmācīti vadītāji;
- z) informācija par transportlīdzekļa drošu piekraušanu;
- aa) informācija par vilkšanu – atrašanās vieta un droši procesa apstākļi;
- ab) informācija par akumulatoru izolatoru (mehānisku ierīču, elektrisku slēdžu vai elektronisku sistēmu) atrašanās vietu un lietošanas apstākļiem;
- ac) drošības jostu un citu vadītāja sēdekļa ierobežotājsistēmu lietošana;
- ad) traktoriem ar automātisko vadības sistēmu – attiecīgi norādījumi un drošības informācija;
- ae) transportlīdzekļiem ar salokāmu *ROPS* – informācija par salokāmo *ROPS* drošu lietošanu, tostarp pacelšanas un nolaišanas darbībām un bloķēšanu paceltā stāvoklī;
- af) transportlīdzekļiem ar salokāmu *ROPS* – brīdinājums par sekām, ko rada apgāšanās, ja *ROPS* ir salocīta;
- ag) transportlīdzekļiem ar salokāmu *ROPS* – apraksts par situācijām, kad var būt nepieciešama salocīšana (piemēram, strādājot ēkās, augļū, apiņu vai vīna dārzos), un atgādinājums, ka *ROPS* ir jāatloka pēc minēto uzdevumu pabeigšanas;
- ah) informācija par eļļojamo vietu izvietojumu un drošu eļļošanas procesu;
- ai) informācija par obligātajām prasībām sēdekļiem un par to saderību ar transportlīdzekli, lai varētu izpildīt 5. punktā minētās vibrācijas deklarācijas prasības.

3. Papildu informācija par uzkabīnāmo mehānismu, piekabju un savstarpēji maināmo velkamo mehānismu piekabīnāšanu, atkabīnāšanu un darbu ar tiem

Vadītāja rokasgrāmatā tiek iekļauta šāda informācija:

- a) brīdinājums stingri ievērot vadītāja rokasgrāmatā iekļautos norādījumus par uzkabīnāmiem vai piekabīnāmiem mehānismiem vai piekabēm un neizmantojot traktoru ar šādu mehānismu vai piekabi, ja nav ievēroti visi norādījumi;
- b) brīdinājums neatrasties trīspunktu uzkabes un savācēja sakabes zonā to

vadīšanas laikā (ja ir uzstādīti);

c) brīdinājums par to, ka pirms izkāpšanas no traktora uzkabināmās ierīces jānolaiž uz zemes;

d) informācija par uzkabināmo mehānismu vai velkamā transportlīdzekļa piedziņas jūgvārpstu ātrumu;

e) prasība izmantot tikai piedziņas jūgvārpstas ar atbilstošiem aizsargiem un vairogiem, kā arī uzstādīt vāku vai pārsegu, ja vairogs ir noņemts no traktora;

f) informācija par hidrauliskās sakabes ierīcēm un to darbību;

g) informācija par trīspunktu uzkabes maksimālo celjspēju;

h) informācija par kopējās masas, ass slodžu, riepu kravnesības un nepieciešamā minimālā balasta noteikšanu;

i) informācija par balasta svaru paredzēto lietošanas veidu, uzstādīšanu, noņemšanu un tehnisko apkopi;

j) informācija par pieejamām piekabes bremžu sistēmām un to saderību ar velkamajiem transportlīdzekļiem;

k) maksimālā vertikālā slodze uz aizmugurējo sakabi saistībā ar pakalējo riepu izmēru un sakabes veidu;

l) informācija par darbarīku izmantošanu ar piedziņas jūgvārpstām un par to, ka vārpstu tehniski iespējamais slīpums ir atkarīgs no galvenā vairoga un/vai klīrensa zonas formas un izmēra, tostarp īpaša informācija, kas prasīta attiecībā uz 3. tipa jūgvārpstām ar samazinātiem izmēriem;

m) datu atkārtojums no obligātās plāksnītes par maksimāli pieļaujamajām velkamajām masām;

n) brīdinājums neatrasties zonā starp traktoru un velkamo transportlīdzekli;

o) traktoriem ar uzkabinātiem mehānismiem – vadītāja rokasgrāmatā prasītā informācija par uzkabinātajiem mehānismiem saskaņā ar Direktīvu 2006/42/EK.

4. Deklarācija par troksni

Vadītāja rokasgrāmatā norāda trokšņa lielumu pie vadītāja auss, kas izmērīts saskaņā ar XIII pielikumu.

5. Deklarācija par vibrāciju

Vadītāja rokasgrāmatā norāda vibrācijas līmeni, kas izmērīts saskaņā ar XIV pielikumu.

6. Darbības režīmi

Vadītāja rokasgrāmatā iekļauj attiecīgu informāciju par traktora drošu lietošanu šādos ekspluatācijas apstākļos:

a) darbs ar frontālo iekrāvēju (apdraudējumi, ko rada krītoši priekšmeti);

b) izmantošana mežsaimniecībā (apdraudējumi, ko rada krītoši un/vai caurduroši priekšmeti);

c) darbs ar uzkabīnāmiem vai piekabīnāmiem miglotājiem (apdraudējumi, ko rada bīstamās vielas).

Vadītāja rokasgrāmatā īpaša vērība jāvelta traktora lietošanai kopā ar iepriekš minētajām ierīcēm.

6.1. Frontālais iekrāvējs

6.1.1. Vadītāja rokasgrāmatā norāda uz apdraudējumiem, kas saistīti ar frontālā iekrāvēja izmantošanu, un norāda, kā to novērst.

6.1.2. Vadītāja rokasgrāmatā norāda stiprinājuma punktus uz traktora korpusa, pie kuriem piestiprina frontālo iekrāvēju, kā arī šim nolūkam izmantojamo detaļu izmērus un tehniskos parametrus. Ja šādi stiprinājuma punkti nav paredzēti, vadītāja rokasgrāmatā iekļauj aizliegumu uzstādīt frontālo iekrāvēju.

6.1.3. Attiecībā uz traktoriem, kas aprīkoti ar programmējamām hidrauliskās sekvencēšanas funkcijām, sniedz informāciju par to, kā pievienot iekrāvēja hidrauliku tādā veidā, lai šī funkcija būtu atslēgta.

6.2. Izmantošana mežsaimniecībā

6.2.1. Ja lauksaimniecības traktoru izmanto mežsaimniecībā, apzinātie apdraudējumi ir šādi:

a) krītoši koki, piemēram, gadījumos, kad traktora aizmugurē uzstādīts kokmateriālu greifercelts;

b) caurduroši priekšmeti vadītāja kabīnē, īpaši gadījumos, kad traktora aizmugurē uzstādīta vinča;

c) krītoši priekšmeti, piemēram, zari, baļķi vai koku daļas;

d) darba apstākļi stāvās nogāzēs vai šķēršļotā apvidū.

6.2.2. Vadītāja rokasgrāmatā tiek iekļauta šāda informācija:

a) 6.2.1. punktā minēto apdraudējumu esība;

b) jebkura papildu iekārta, ko varētu izmantot šo apdraudējumu novēršanai;

c) stiprinājuma punkti uz traktora, pie kuriem var piestiprināt aizsargkonstrukcijas, norādot izmantojamo detaļu izmērus un tehniskos parametrus; ja nav paredzēti nekādi līdzekļi atbilstošu aizsargkonstrukciju uzstādīšanai, tas ir īpaši jānorāda;

d) uzstādītās aizsargkonstrukcijas, kuras var būt rāmis, ar ko aizsargā vadītāja darba vietu pret krītošiem kokiem, vai (siets) režģis iepretim kabīnes durvīm, jumtam un logiem utt.;

e) *FOPS* līmenis, ja tāds ir.

6.3. Miglotāji (aizsardzība pret bīstamām vielām)

6.3.1. Ja lauksaimniecības traktoru izmanto ar miglotājiem, apzinātie riski ietver šādus riskus:

- a) riski, kas rodas, izsmidzinot bīstamas vielas ar traktoru, kas ir vai nav aprīkots ar kabīni;
- b) riski, kas saistīti ar iekāpšanu kabīnē vai izkāpšanu no tās, kad tiek izsmidzinātas bīstamas vielas;
- b) riski, kas saistīti ar iespējamu darbības telpas piesārņojumu;
- d) riski, kas saistīti ar kabīnes tīrīšanu un gaisa filtru tehnisko apkopi.

6.3.2. Vadītāja rokasgrāmatā tiek iekļauta informācija par šādiem aspektiem:

- a) vismaz 6.3.1. punktā raksturoto risku esība;
- b) aizsardzības līmenis pret bīstamām vielām, kuru nodrošina kabīne un filtrs. Jo īpaši norāda informāciju, kas paredzēta standartā EN 15695-1:2009 un EN 15695-2:2009/AC 2011;
- c) kabīnes gaisa filtra izvēle un tīrīšana, kā arī nomaiņas intervāli, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu pastāvīgu aizsardzību. Tostarp norāda, kā šos uzdevumus izpildīt droši un neapdraudot veselību;
- d) norādījumi, kā saglabāt darbības telpu nepiesārņotu, jo īpaši ja traktoru izmanto ar individuālajiem aizsardzības līdzekļiem;
- e) atgādinājums par to, ka, lai miglošana noritētu droši, jāievēro bīstamās vielas marķējums un piestiprinātā vai velkamā miglotāja izmantošanas norādījumi.

XXIII PIELIKUMS

Vadības ierīcēm, tostarp vadības sistēmu drošībai un izturībai, un avārijas un automātiskās apturēšanas ierīcēm piemērojamās prasības

Papildinājumu saraksts

Papildinājuma numurs	Papildinājuma nosaukums	Lappuse
1	Attēli	
2	Kompleksās elektroniskās transportlīdzekļa vadības sistēmas, kurām jāatbilst ANO EEK noteikumu Nr. 79 6. pielikuma noteikumiem.	

1. Vispārīgās prasības

- 1.1. Vadības ierīcēm jābūt viegli sasniedzamām, un tās nedrīkst radīt draudus vadītājam, kuram jāvar tās iedarbināt bez grūtībām vai riska; tām jābūt tā veidotām un izvietotām vai aizsargātām, lai novērstu jebkādu nejaušu pārslēgšanas darbību vai jebkādu neparedzētu kustības vai jebkuras citas darbības ieslēgšanu, kas varētu būt bīstama.
- 1.2. Vadības ierīcēm jāatbilst visām konkrētajām prasībām, ciktāl tās attiecināmas uz šīm ierīcēm, kas uzskaitītas 1.2.1.–1.2.5. punktā attiecībā uz vadības ierīču uzstādīšanu, izvietojumu, darbināšanu un apzīmēšanu. Citi pasākumi ir pieļaujami, ja izgatavotājs pierāda, ka to efektivitāte ir vismaz līdzvērtīga prasībām, kas paredzētas šajā pielikumā.
 - 1.2.1. Vadības ierīces, piemēram, stūres rati vai stūres sviras, pārnese sviras, vadības sviras, kloķi, pedāļi un slēdži, tiek izvēlētas, projektētas, konstruētas un izvietotas tā, lai to iedarbināšanas spēki, pārvietošanās, atrašanās vietas, darbības metodes un krāsu kodi būtu saskaņā ar ISO 15077:2008 un atbilstu minētā standarta A un C pielikuma noteikumiem.
 - 1.2.2. Manuālo vadības ierīču minimālajam klīrensam jābūt saskaņā ar standarta ISO 4254-1:2013 4.5.3. punktu. Šo prasību nepiemēro vadības ierīcēm, ko darbina ar pirkstu galiem, piemēram, spiedpogām un elektrības slēdžiem.
 - 1.2.3. Pedāļiem jābūt piemērota izmēra un lieluma, un starp tiem jānodrošina atbilstošs attālums. Pedāļu virsmai jābūt neslīdīgai un viegli tīrāmai.

Lai nemulsinātu vadītāju, pedāļiem (sajūgam, bremzēm un paātrinātājam) jādarbojas un jābūt novietotiem tāpat kā mehānizētajos transportlīdzekļos, izņemot tos transportlīdzekļus, kas aprīkoti ar sedlveida sēdekli un stūres stieni un uzskatāmi par atbilstošiem EN 15997:2011 prasībām attiecībā uz drošes vadību un manuālo sajūga vadību.
 - 1.2.4. Traktoriem bez noslēgtas kabīnes ierobežo iekšējo vadības ierīču pieejamību no zemes; jo īpaši novērš iespēju aizsniegt iekšējo aizmugurējās jūgvārpstas vadības ierīci, aizmugurējo trīspunktu pacelšanas vadības ierīci un jebkuru dzinējspēka vadības ierīci no tās zonas iekšpuses, kuru nosaka vertikālās plaknes, kas iet caur dubļusargu iekšmalu (skatīt 3. attēlu).

2. Vadības ierīču apzīmēšana

- 2.1. Apzīmējumi, ko lieto vadības ierīču apzīmēšanai, atbilst tiem, kas iekļauti XXVI pielikumā.
- 2.2. Apzīmējumus, kas ir citādi nekā XXVI pielikumā attēlotie, var izmantot citiem nolūkiem, ar noteikumu, ka nav nekādu risku radīt neskaidrības par apzīmējumiem, kas attēloti minētajā pielikumā.
- 2.3. Apzīmējumus izvieto uz vadības ierīcēm vai to tiešā tuvumā.
- 2.4. Apzīmējumiem skaidri jāizceļas uz fona.
- 2.6. Vadības ierīces var apzīmēt ar piktogrammām saskaņā ar XXVI pielikumu, un lietošanas norādījumus iekļauj vadītāja rokasgrāmatā.

3. Motora droša iedarbināšana

Jānovērš iespēja iedarbināt motoru, ja pastāv risks, ka var sākties nekontrolēta traktora vai jebkura tam pievienota darbarīka vai iekārtas kustība.

3.1. Uzskatāms, ka 3. punktā minētā prasība ir izpildīta, ja motoru nevar iedarbināt, ja vien:

sajūga mehānisms nav atvienots un vismaz viena no turpmāk minētajām transportlīdzekļa transmisijas vadības ierīcēm nav pārslēgta neitrālā pozīcijā:

- atpakaļgaitas pārslēga vadības svira; vai
- pārnesumu maiņas vadības svira; vai
- diapazona izvēles vadības svira.

3.1.1. Turklāt nedrīkst būt iespējams iedarbināt motoru, ja ir uzstādīta hidrostatikas ierīce, bet tā nav neitrālā pozīcijā vai bez spiediena, vai ja ir uzstādīta hidrauliskā transmisija, bet tās saslēgšanas ierīce automātiski neatgriežas neitrālā pozīcijā.

3.2. Jānovērš iespēja veikt iedarbināšanu no zemes vai citas vietas, kas nav vadītāja vieta.

4. Motora izslēgšanas vadības ierīce

Šīs ierīces iedarbināšanai jāaptur motors bez pastiprinātas manuālas piepūles; nedrīkst būt iespēja motoram atkal iedarboties automātiski.

Ja motora izslēgšanas vadības ierīce nav savienota ar startera vadības ierīci, tās krāsai ir nepārprotami jākontrastē ar fonu un citām vadības ierīcēm. Ja izslēgšanas vadības ierīce ir poga, tai jābūt sarkanā krāsā.

5. Diferenciālā bloķēšanas vadības ierīce

Šīs vadības ierīces apzīmēšana ir obligāta, ja tā ir uzstādīta. Skaidri jānorāda diferenciālā bloķētāja funkcionēšana, ja tā nav acīmredzami noprotama no vadības ierīces stāvokļa.

6. Trīspunktu pacelšanas mehānisma vadības ierīce(-s)

6.1. Trīspunktu pacelšanas mehānisma vadības ierīce(-s) jāierīko tā, lai nodrošinātu, ka pacelšanas un nolaišanas manevrus var veikt droši, un/vai uz pacelšanas iekārtas savienojuma ierīcēm jābūt uzstādītām automātiskās sakabes daļām tā, lai vadītāja klātbūtne starp traktoru un iekārtām nebūtu nepieciešama. Šādas(-u) vadības ierīces(-ču) esība, ja tā/tās ir uzstādīta(-as), ir jānorāda.

6.2. Drošības prasības par pārvadājamo rīku pacelšanu un nolaišanu uzskata par izpildītām, ja ir ievēroti turpmāk minētie nosacījumi.

6.2.1. Galvenā(-s) vadības ierīce(-s)

Galvenās vadības ierīces un jebkādi savienojumi ir izvietoti vai aizsargāti tā, lai vadītājs nevarētu tos aizsniegt, stāvot uz zemes starp traktoru un piestiprināto agregātu, vai arī jāuzstāda ārējā(-s) vadības ierīce(-s).

6.2.2. Ārējā(-s) vadības ierīce(-s)

6.2.2.1. Trīspunktu hidrauliskā pacelšanas mehānisma aizmugurējās ārējās vadības ierīces, ja tās ir uzstādītas, jānovieto tā, lai vadītājs varētu tās iedarbināt, atrodoties ārpus aizmugurējās bīstamās zonas (1. attēls). Uzskata, ka šī prasība ir izpildīta, ja ierīces atrodas ārpus

zonas, ko ierobežo vertikālās plaknes, kuras iet caur dubļusargu iekšmalu, un:

- (a) vismaz 550 mm horizontālā attālumā no jūgvārpstas ass vai, ja tas nav tehniski iespējams, dubļusargu/ spārna ārmalā;
- (b) ne vairāk kā 1800 mm augstumā virs zemes vai, ja tas nav tehniski iespējams, 2000 mm augstumā virs zemes.

6.2.2.2. Frontālā trīspunktu pacelēja ārējās vadības ierīces tiek novietotas ārpus priekšējās bīstamās zonas (2. attēls) un ne vairāk kā 1800 mm augstumā virs zemes vai, ja tas nav tehniski iespējams, 2000 mm augstumā virs zemes.

Un

6.2.2.3. Trīspunktu hidraulisko pacelšanas mehānismu iedarbina ar vadības ierīci(-ēm), kas ierobežo kustības apjomu līdz ne vairāk kā 100 milimetriem katru reizi, kad iedarbina vadības ierīci. Mērījumu punktus šajā gadījumā veido savienojuma punkti uz trīspunktu sakabes zemākajām strēlēm.

Vai

6.2.2.4. Trīspunktu hidraulisko pacelšanas mehānismu iedarbina ar vadības ierīci(-ēm), kas funkcionē pēc principa "turi nospiestu, lai darbotos".

6.2.3. T2/C2 un T4.1/C4.1 kategorijas traktori

T2/C2 un T4.1/C4.1 kategorijas traktoriem galvenā(-s) vadības ierīce(-s) tiek novietota(-s) tās vertikālās plaknes priekšā, kura iet caur sēdekļa atskaites punktu (S), kad sēdeklis ir centrālā pozīcijā.

6.2.4. Cits izkārtojums ir pieļaujams, ja izgatavotājs pierāda, ka tā efektivitāte ir vismaz līdzvērtīga prasībām, kas paredzētas 6.2.1.–6.2.3. punktā.

7. Jūgvārpstas (PTO) vadības ierīce(-s)

7.1. Jūgvārpstas vadības ierīce(-es) jāprojektē tā, lai novērstu tās/to nejaušu iedarbināšanu.

7.1.1. Jūgvārpstas vadības ierīci(-es) nepārprotami apzīmē ar dzeltenu krāsu, un to/tās nedrīkst sajaukt ar citām vadības ierīcēm, ja tādas ir uzstādītas (piemēram, ar trīspunktu savienojuma vadības ierīci un hidrauliskajām vadības ierīcēm).

7.2. Jānodrošina, lai motoru nevarētu iedarbināt, jūgvārpstai darbojoties.

7.3. Jānodrošina, lai jūgvārpstu vienmēr varētu izslēgt gan vadītāja kabīnē, gan ar ārējās(-o) saistītās(-o) vadības ierīces(-ču) palīdzību. Izslēgšana vienmēr jānodrošina ar noteicošo vadības ierīci.

7.4. Papildu prasības jūgvārpstas ārējai(-ām) vadības ierīcei(-ēm)

7.4.1. Startera vadības ierīcei jādarbojas atbilstīgi principam „turi nospiestu, lai darbotos” vismaz pirmās trīs iedarbināšanas sekundes.

7.4.2. Pēc vadības ierīces(-ču) iedarbināšanas paredzētās darbības laika aizkave nedrīkst būt ilgāka par laiku, kas vajadzīgs, lai nostrādātu jūgvārpstas ieslēgšanas/izslēgšanas tehniskā sistēma. Ja šis aizkaves laiks tiek pārsniegts, jūgvārpstai automātiski jāpārstāj darboties.

- 7.4.3. Mijiedarbība starp ārējo(-ām) jūgvārpstas vadības ierīci(-ēm) un vadītāja vietā esošo(-ām) jūgvārpstas vadības ierīci(-ēm) nav atļauta.
- 7.4.4. Aizmugurējā(-s) jūgvārpstas ārējā(-s) vadības ierīce(-s), ja ir uzstādīta(-s), jānovieto tā, lai vadītājs varētu to/tās iedarbināt, atrodoties ārpus aizmugurējās bīstamās zonas (1. attēls). Uzska, ka šī prasība ir izpildīta, ja ārējā(-s) vadības ierīce(-s) atrodas ārpus zonas, ko ierobežo vertikālās plaknes, kuras iet caur dubļusargu iekšmalu, un:
- (a) vismaz 550 mm horizontālā attālumā no jūgvārpstas ass vai, ja tas nav tehniski iespējams, dubļusargu/ spārna ārmalā;
 - (b) ne vairāk kā 1800 mm augstumā virs zemes vai, ja tas nav tehniski iespējams, 2000 mm augstumā virs zemes.
- 7.4.5. Frontālā(-s) jūgvārpstas ārējā(-s) vadības ierīce(-s), ja ir uzstādīta(-s), tiek novietota(-s) ārpus priekšējās bīstamās zonas (2. attēls) un ne vairāk kā 1800 mm augstumā virs zemes vai, ja tas nav tehniski iespējams, 2000 mm augstumā virs zemes.
- 7.4.6. Ārējā jūgvārpstas izslēgšanas vienotā sarkanā vai dzeltenā poga tiek novietota ārpus bīstamajām zonām, kas redzamas 1. un 2. attēlā.
- 7.4.6.1. Ārējā jūgvārpstas izslēgšanas vienotā sarkanā vai dzeltenā poga vienlaikus izslēdz arī trīspunktu pacelšanas mehānismu, ja 6.2.2.4. punkta prasības nav izpildītas saskaņā ar 6.2.4. punktu.

8. Tālvadības vārsta vadības ierīce(-s)

- 8.1. Aizmugurējā(-s) tālvadības vārsta vadības ierīce(-s), ja ir uzstādīta(-s), jānovieto tā, lai vadītājs varētu to/tās iedarbināt, atrodoties ārpus aizmugurējās bīstamās zonas (1. attēls). Uzska, ka šī prasība ir izpildīta, ja ārējā(-s) vadības ierīce(-s) atrodas ārpus zonas, ko ierobežo vertikālās plaknes, kuras iet caur dubļusargu iekšmalu, un:
- (a) vismaz 550 mm horizontālā attālumā no jūgvārpstas ass vai, ja tas nav tehniski iespējams, dubļusargu/ spārna ārmalā;
 - (b) ne vairāk kā 1800 mm augstumā virs zemes vai, ja tas nav tehniski iespējams, 2000 mm augstumā virs zemes.
- 8.2. Frontālā(-s) tālvadības vārsta vadības ierīce(-s), ja ir uzstādīta(-s), tiek novietota(-s) ārpus priekšējās bīstamās zonas (2. attēls) un ne vairāk kā 1800 mm augstumā virs zemes vai, ja tas nav tehniski iespējams, 2000 mm augstumā virs zemes.

9. Vadītāja klātbūtnes kontrolierīce (OPC)

9.1. Stāvbremzes OPC

T un C kategorijas transportlīdzekļos, izņemot tos, kas aprīkoti ar sedlveida sēdekli un stūres stieni, kam nepieciešama aktīva vadīšanas pozīcija, uzstāda dzirdamu un redzamu signalizāciju, kas brīdina vadītāju, ja viņš atstāj vadītāja vietu, neieslēdzot stāvbremzi. Šī dzirdamā un redzamā signalizācija iedarbojas, ja konstatēts, ka vadītājs atrodas ārpus vadītāja vietas, bet stāvbremze nav ieslēgta. Šī signalizācija turpinās vismaz desmit sekundes. Signalizācija izslēdzas, ja konstatēts, ka vadītājs šajā laikposmā ir atgriezies vadītāja vietā, vai ja šajā laikposmā tiek ieslēgta stāvbremze.

- 9.1.1. Transportlīdzekļos ar aktīvu vadīšanas pozīciju uzstāda dzirdamu un redzamu signalizāciju, kas brīdina vadītāju, ja viņš atstāj vadītāja vietu, transportlīdzeklim

stāvēt, bet stāvbremze vai stāvvietas bloķētājs nav ieslēgts. Šī dzirdamā un redzamā signalizācija iedarbojas, ja konstatēts, ka vadītājs atrodas ārpus vadītāja vietas, bet stāvbremze vai stāvvietas bloķētājs nav ieslēgts. Šī signalizācija turpinās vismaz desmit sekundes. Signalizācija izslēdzas, ja konstatēts, ka vadītājs šajā laikposmā ir atgriezies vadītāja vietā, vai ja šajā laikposmā tiek ieslēgta stāvbremze vai stāvvietas bloķētājs.

9.2. Jūgvārpstas *OPC*

T un C kategorijas transportlīdzekļos stacionārās jūgvārpstas iedarbināšanu nodrošina ar apzinātu vadītāja komandu, ja traktors neatrodas kustībā.

Kad vadītājs atstāj vadītāja vietu un jūgvārpsta ir ieslēgta, bet transportlīdzeklis neatrodas kustībā, jūgvārpstas piedziņa automātiski atslēdzas septiņu sekunžu laikā. Jūgvārpstas automātiskās atslēgšanās darbība nerada negatīvu ietekmi uz funkcijām, kas saistītas ar drošību (piemēram, bremsēšanu). Jūgvārpstas atiestate ir iespējama tikai tad, kad to apzināti iedarbina vadītājs.

10. **Automātiskās vadības sistēmas**

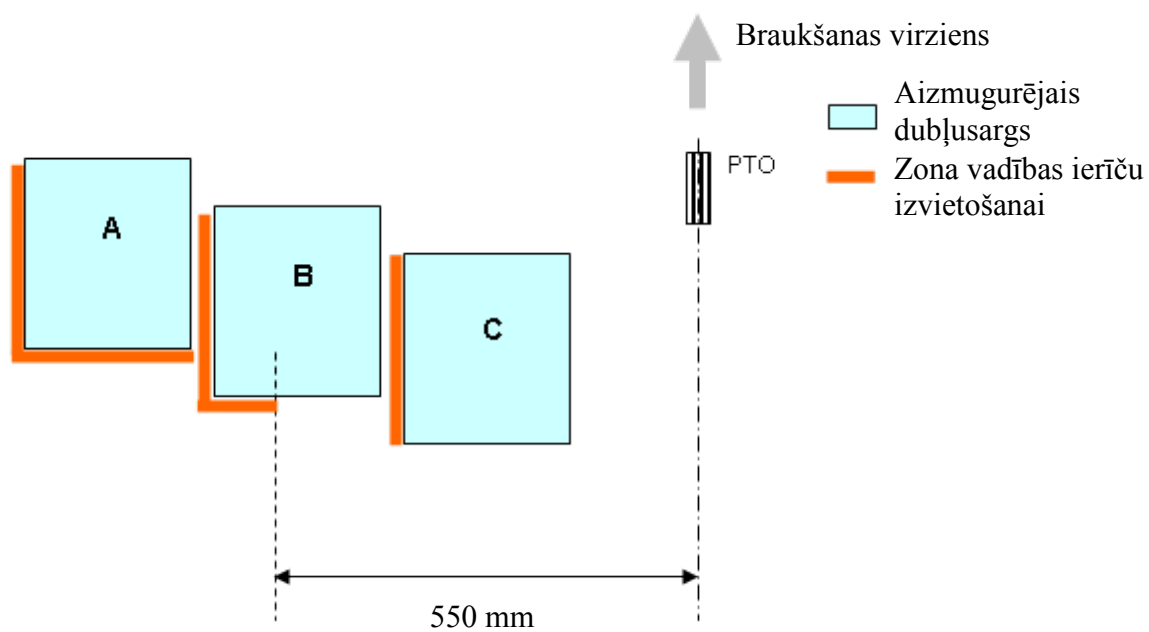
Automātiskās vadības sistēmas traktoriem (kas pieder T un C kategorijai) atbilst ISO 10975:2009 prasībām.

11. **Kompleksās elektroniskās transportlīdzekļa vadības sistēmas**

Kompleksās elektroniskās vadības sistēmas, kas norādītas 2. papildinājumā un definētas (ANO EEK) noteikumos Nr. 79, atbilst minēto noteikumu 6. pielikuma noteikumiem.

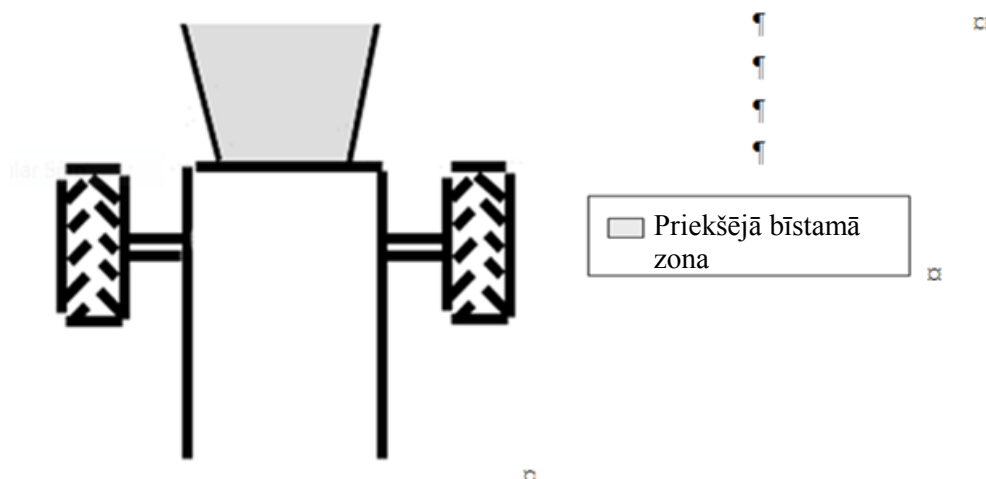
1. papildinājums

Attēli

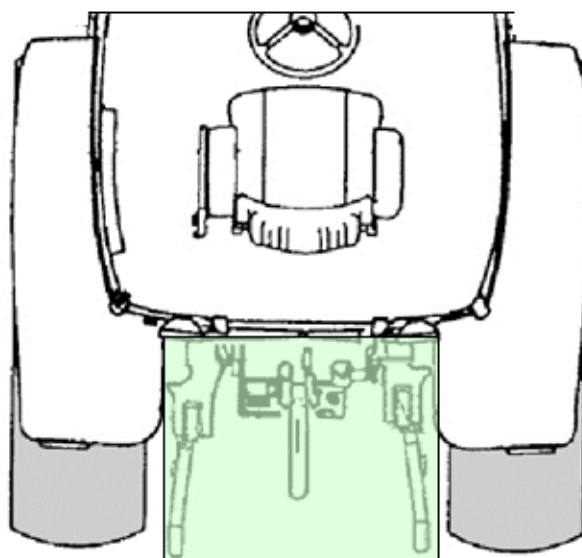
1. attēls

Aizmugurējā bīstamā zona hidrauliskā trīspunktu pacelāja, jūgvārpstas un tālvadības vārsta ārējo vadības ierīču izvietošanai (iespējami trīs dažādi izvietoējumi – A, B vai C)

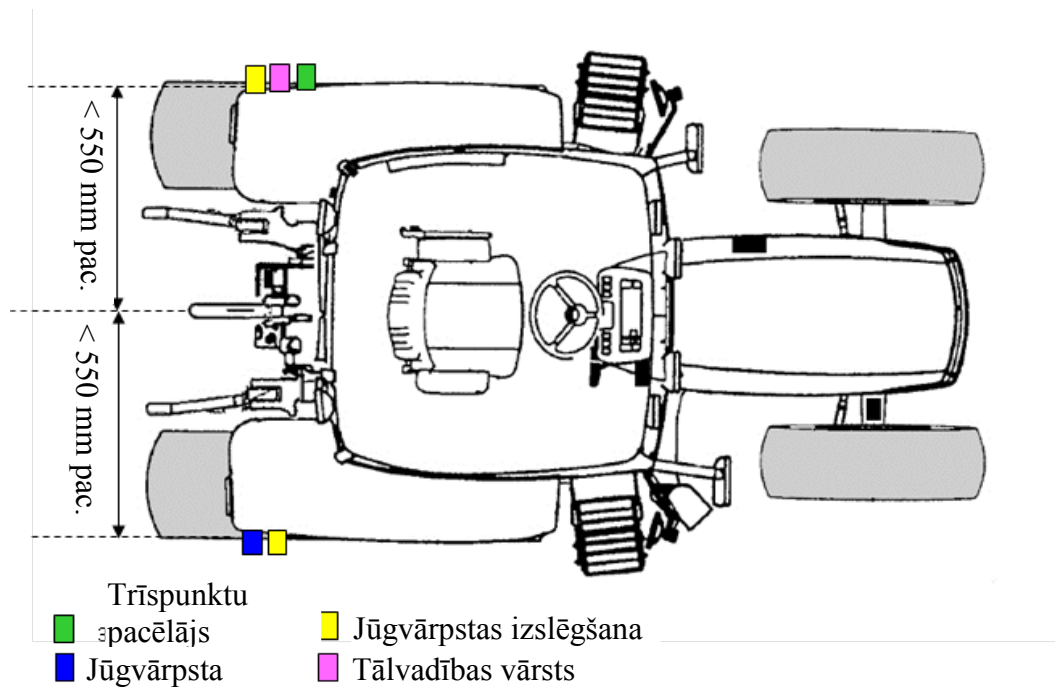
2. attēls

Priekšējā bīstamā zona hidrauliskā trīspunktu pacelāja, jūgvārpstas un tāl vadības vārsta ārējo vadības ierīču izvietošanai. Virsskatā priekšējā bīstamā zona ir vienādsānu trapecveida zona, kuras slīpās malas ir trīspunktu pacelāja strēles, tās mazākais pamats ir traktora korpusa priekšdaļas projekcija un lielākais pamats ir līnija, kas iet caur trīspunktu pacelāja strēļu galiem.

3. attēls

Zona, kurā nevar piekļūt aizmugurējām jūgvārpstas un aizmugurējām trīspunktu pacelāja iekšējām vadības ierīcēm traktoros bez kabīnes un kuru ierobežo vertikālās plaknes, kas iet caur dubļusargu iekšmalu

4. attēls

Ārējo vadības ierīču izvietojuma piemērs, kas nav uzskatāms par visaptverošu

2. papildinājums

Kompleksās elektroniskās transportlīdzekļa vadības sistēmas, kurām jāatbilst ANO EEK noteikumu Nr. 79 6. pielikuma noteikumiem

1. Sistēmas, kas ietekmē stūrēšanas funkciju
2. ...

XXIV PIELIKUMS

Aizsardzībai pret citiem mehāniskiem apdraudējumiem piemērojamās prasības

1. Elastīgo hidraulisko šļūteņu izvietojums un marķējums

- 1.1. Elastīgās hidrauliskās šļūtenes jāizvieto tā, lai novērstu to mehāniskus un termiskus bojājumus.
- 1.2. Elastīgajām hidrauliskajām šļūtenēm, kas atrodas vadītāja vai pasažiera sēdekļa tuvumā, jābūt izvietotām vai aizsargātām tā, lai to bojājumu gadījumā netiktu apdraudēti cilvēki.
- 1.3. Elastīgās hidrauliskās šļūtenes nepārprotami jāapzīmē, un uz tām jābūt neizdzēšamam marķējumam ar šādu informāciju:
 - elastīgās šļūtenes izgatavotāja zīme;
 - izgatavošanas datums (izgatavošanas mēnesis un gads);
 - maksimāli pieļaujamais dinamiskais pārspiediens darba laikā.

2. R kategorijas piekabes ar izgāšanas iekārtu (apkopes un tehniskās apkopes balsti)

- 2.1. Kad vadītājam ir jāstrādā zem paceltām mehānisma daļām, lai veiktu apkopi vai tehnisko apkopi, jānodrošina mehāniski balsti vai hidrauliskas bloķēšanas ierīces, lai novērstu nejaušu nolaišanos.
 - 2.1.1. Var izmantot citus līdzekļus, kas nav mehāniskas vai hidrauliskas ierīces, ja tie nodrošina līdzvērtīgu vai augstāku aizsardzības līmeni.
- 2.2. Jānodrošina iespēja vadīt hidrauliskās bloķēšanas ierīces un mehāniskos balstus no vietas ārpus bīstamajām zonām.
- 2.3. Mehāniskos balstus un hidrauliskās bloķēšanas ierīces apzīmē ar krāsu, kas kontrastē ar mehānisma pamatkrāsu, vai ar drošības zīmi, kas izvietota uz ierīces vai tās tiešā tuvumā.
- 2.4. Manuāli vadāmos balstus vai hidrauliskās ierīces apzīmē ar piktogrammām saskaņā ar XXVI pielikumu, un lietošanas norādījumus iekļauj vadītāja rokasgrāmatā.
- 2.5. Mehāniskie balsti
 - 2.5.1. Mehāniskajām atbalsta ierīcēm jāiztur slodze, kas 1,5 reizes pārsniedz maksimālo statisko slodzi, kura jābalsta.
 - 2.5.2. Noņemamiem mehāniskiem balstiem mašīnā ir īpaša, skaidri redzama un apzīmēta glabāšanas vieta.
- 2.6. Hidrauliskās bloķēšanas ierīces
 - 2.6.1. Hidrauliskās bloķēšanas ierīces novieto uz hidrauliskā cilindra vai piestiprina hidrauliskajam cilindram ar stingrām vai elastīgām saitēm. Otrajā gadījumā saites, ar ko bloķēšanas ierīce tiek piestiprināta hidrauliskajam cilindram, konstruē tā, lai tās izturētu spiedienu, kas vismaz četras reizes pārsniedz nominālo maksimālo hidraulisko spiedienu.

- 2.6.2. Nominālo maksimālo hidraulisko spiedienu norāda vadītāja rokasgrāmatā. Šādu elastīgo saišu nomaiņas nosacījumi arī tiek iekļauti vadītāja rokasgrāmatā.

3. Raupjas virsmas un asas malas

Daļas, ar ko vadītājs vai pasažieri braukšanas laikā var nonākt saskarē, nedrīkst būt ar asām malām vai raupjām virsmām, kas bīstamas braucējiem.

4. Eļļošanas vietas

- 4.1. Eļļošanas vietām jābūt tieši pieejamām vadītājam vai aprīkotām ar cietām caurulēm vai elastīgām augstspiediena caurulītēm, lai eļļošanu varētu veikt no pieejamas vietas.
- 4.2. Eļļošanas vietas apzīmē ar piktogrammām saskaņā ar XXVI pielikumu, un lietošanas norādījumus iekļauj vadītāja rokasgrāmatā.

XXV PIELIKUMS
Aizsargiem un aizsargierīcēm piemērojamās prasības

1. T un C kategorijas transportlīdzekļi

T un C kategorijas transportlīdzekļiem definīcijas un prasības ir tādas pašas, kā izklāstīts XVII pielikumā attiecībā uz piedziņas sastāvdaļu aizsardzību.

2. R un S kategorijas transportlīdzekļi

R un S kategorijas transportlīdzekļiem piemēro turpmāk minētās XVII pielikuma prasības attiecībā uz piedziņas sastāvdaļu aizsardzību:

- 2. iedaļa "Vispārīgās prasības";
- 3. iedaļa "Drošības attālumi saskares novēršanai ar bīstamajām daļām ", 3.1.–3.2.6. punkts; un
- 4. iedaļa "Aizsargu un barjeru stiprības prasības".

XXVI PIELIKUMS

Informācijai, brīdinājumiem un markējumiem piemērojamās prasības

1. Apzīmējumi

- 1.1. Apzīmējumi, ko izmanto XXIII pielikumā norādītajām vadības ierīcēm un citām zīmēm, atbilst prasībām, kuras noteiktas ISO 3767 1. daļā (1998+A2:2012) un, attiecīgā gadījumā, 2. daļā (:2008).
- 1.2. Alternatīvi 1.1. punkta prasībām transportlīdzekļi ar apzīmējumiem, kas atbilst ANO EEK noteikumu Nr. 60 prasībām, uzskatāmi par atbilstošiem šā pielikuma prasībām.

2. Attēlu izmantošana

- 2.1. Apdraudējumu attēli atbilst prasībām, kas noteiktas ISO 11684:1995.
- 2.2. Individuālo aizsardzības līdzekļu attēli atbilst prasībām, kas noteiktas ISO 7010:2011.

3. Hidrauliskā sakabe

- 3.1. Hidraulisko sakabi apzīmē ar izturīgām plūsmas virziena zīmēm "Plus" (+) spiediena pusē un "Mīnus" (-) atplūsmas pusē.
- 3.2. Ja transportlīdzeklis ir aprīkots ar vairākām hidrauliskajām ķēdēm, katra no tām skaidri jānorāda ar izturīgu krāsu kodu vai numuru.

4. Domkrata atbalsta vietas

Drošās domkrata atbalsta vietas transportlīdzeklī apzīmē un nepārprotami marķē izgatavotājs (piemēram, ar attēliem).

5. Papildu brīdinājuma signāli attiecībā uz bremzēšanu

Traktorus aprīko ar turpmāk minētajiem vizuālajiem brīdinājuma signāliem saskaņā ar attiecīgajiem uzstādīšanas noteikumiem, kas minēti Regulas (ES) Nr. 167/2013 I pielikuma 3. punktā:

- 5.1. sarkans brīdinājuma signāls, kas norāda atteices transportlīdzekļa bremžu iekārtā, kuru dēļ nav iespējams panākt darba bremžu noteikto veikspēju un/vai nedarbojas vismaz viens no diviem patstāvīgajiem darba bremžu kontūriem;
- 5.2. attiecīgā gadījumā, dzeltens brīdinājuma signāls, kas norāda uz elektriski konstatētu bojājumu transportlīdzekļa bremžu iekārtā, ko neuzrāda 5.1. punktā aprakstītais sarkanais brīdinājuma signāls;
- 5.3. atsevišķs dzeltens brīdinājuma signāls, kas norāda uz bojājumu velkamā transportlīdzekļa bremžu iekārtas elektriskās vadības transmisijā attiecībā uz traktoriem, kas aprīkoti ar elektriskās vadības līniju un/vai kam atļauts vilkt transportlīdzekli, kas aprīkots ar elektriskās vadības transmisiju;
- 5.4. alternatīvi, ja traktors ir aprīkots ar elektriskās vadības līniju un tā ir elektriski savienota ar velkamo transportlīdzekli, kam ir elektriskās vadības līnija, parādās nevis 5.1. punktā

minētais brīdinājuma signāls un to pavadošais 5.3. punktā minētais brīdinājuma signāls, bet gan atsevišķs sarkans brīdinājuma signāls, kas norāda uz noteiktām konkrētām atteicēm velkamā transportlīdzekļa bremžu iekārtā, tiklīdz velkamais transportlīdzeklis nosūta atbilstošu atteices informāciju, izmantojot elektriskās vadības līnijas datu pārsūtīšanas daļu.

XXVII PIELIKUMS
Materiāliem un izstrādājumiem piemērojamās prasības

1. Eļļas tvertnes un dzesēšanas sistēmas

Eļļas tvertnes un dzesēšanas sistēmas izvieto, konstruē, pārklāj un/vai hermetizē, lai līdz minimumam samazinātu risku, ka apgāšanās gadījumā vadītāju varētu traumēt izšļakstīšanās.

Kabīnes materiālu sadegšanas ātrums

2.

Kabīnes iekšējo materiālu, piemēram, sēdekļu pārklāju, sienu, grīdas un galvas turētāju pārklājumu, ja tādi uzstādīti, sadegšanas ātrums nedrīkst pārsniegt maksimālo ātrumu 150 mm/min., veicot testu saskaņā ar ISO 3795:1989.

XXVIII PIELIKUMS

Akumulatoriem piemērojamās prasības

1. Akumulatorus izvieto tā, lai tos varētu pienācīgi apkopt un nomainīt, aizsniedzot no zemes vai platformas, un nostiprina, lai tie paliktu savā vietā, un tos izvieto, konstruē un hermetizē tā, lai samazinātu izšļakstīšanās iespēju apgāšanās gadījumā.
2. Akumulatora korpusu projektē un konstruē tā, lai novērstu elektrolīta izlīšanu uz vadītāja apgāšanās vai sašķiešanās gadījumā un izgarojumu uzkrāšanos vietā, kur atrodas vadītājs.
3. Akumulatoru elektriskās neiezemētās spaiļes aizsargā tā, lai nepieļautu netīšu pieskaršanos tām un īsslēgumu ar zemi.
4. Akumulatora izolators
 - 4.1. Transportlīdzekļi projektē un konstruē tā, lai akumulatora elektrisko ķēdi varētu viegli atvienot, izmantojot elektrisko sistēmu vai citu pieejamu ierīci, kas paredzēta šim nolūkam (piemēram, traktora aizdedzes atslēgu, vispārējos rīkus vai slēdzi).
 - 4.2. Akumulatora izolatoram jābūt viegli pieejamam, un tas nedrīkst atrasties bīstamu zonu tuvumā.
 - 4.3. Ja akumulatora izolators nav apzīmēts ar īpašu piktogrammu un netiek norādīts tā stāvoklis (ieslēgts/izslēgts), tam piestiprina īpašu grafisko apzīmējumu, kā norādīts 1. attēlā.

2063

0247

kods 2063 akumulators atslēgts kods 0247 akumulators pieslēgts

1. attēls

Akumulatora izolatora grafiskie apzīmējumi saskaņā ar ISO 7000:2014 kodiem.

XXIX PIELIKUMS
Aizsardzībai pret bīstamām vielām piemērojamās prasības

1. Definīcijas

Šajā pielikumā piemēro šādas definīcijas:

- 1.1. "bīstamās vielas" ir jebkuras vielas, piemēram, putekļi, tvaiki un aerosoli, izņemot fumigantus, kas var parādīties, izmantojot augu aizsardzības līdzekļus un mēslošanas līdzekļus, un var radīt kaitējumu vadītājam;
- 1.2. "augu aizsardzības līdzeklis" ir jebkurš produkts, kas ietilpst Regulas (EK) Nr. 1107/2009 piemērošanas jomā.

2. Prasības kabīnei

T un C kategorijas transportlīdzekļus, kas nodrošina aizsardzību pret bīstamām vielām, aprīko ar 2., 3. vai 4. līmeņa kabīni saskaņā ar definīciju un atbilstoši prasībām, kas noteiktas standartā EN 15695-1:2009 (piemēram, transportlīdzeklī, kas nodrošina aizsardzību pret augu aizsardzības līdzekļiem, kuri rada vadītājam bīstamus tvaikus, kabīnei nepieciešams 4. līmenis).

3. Prasības filtriem

- 3.1. Filtru korpusam jābūt atbilstoša izmēra, lai ērti varētu veikt filtru tehniskās apkopes darbības, neapdraudot vadītāju.
- 3.2. T un C kategorijas transportlīdzekļus, kas nodrošina aizsardzību pret bīstamām vielām, aprīko ar filtru, kas atbilst EN 15695-2:2009/AC 2011 prasībām.

XXX PIELIKUMS
Tehnisko dienestu izpildes standarti un novērtēšana

1. Vispārīgās prasības

Tehniskajiem dienestiem ir attiecīgas prasmes, īpašas tehniskās zināšanas un apliecināta pieredze konkrētajās kompetences jomās, uz ko attiecas Regula (ES) Nr. 167/2013 un tās deleģētie un īstenošanas akti, kas pieņemti saskaņā ar minēto regulu.

2. Standarti, kuriem jāatbilst tehniskajiem dienestiem

- 2.1. Dažādu kategoriju tehniskie dienesti, kas minēti Regulas (ES) Nr. 167/2013 59. pantā, atbilst standartiem, kuri uzskaitīti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2007/46/EK³ V pielikuma 1. papildinājumā un ir būtiski šo dienestu veiktajām darbībām.
- 2.2.1. Minētajā papildinājumā norādīto atsauci uz Direktīvas 2007/46/EK 41. pantu uzskata par atsauci uz Regulas (ES) Nr. 167/2013 59. pantu.
- 2.2.3. Minētajā papildinājumā norādīto atsauci uz Direktīvas 2007/46/EK IV pielikumu uzskata par atsauci uz Regulas (ES) Nr. 167/2013 I pielikumu.

3. Tehnisko dienestu novērtēšanas procedūra

- 3.1. Tehnisko dienestu atbilstību Regulas (ES) Nr. 167/2013 prasībām un deleģētajiem aktiem, kas pieņemti saskaņā ar minēto regulu, novērtē atbilstīgi procedūrai, kas noteikta Direktīvas 2007/46/EK V pielikuma 2. papildinājumā.
- 3.2. Direktīvas 2007/46/EK V pielikuma 2. papildinājumā norādītās atsauces uz Direktīvas 2007/46/EK 42. pantu uzskata par atsaucēm uz Regulas (ES) Nr. 167/2013 62. pantu.

4. Akreditētie izgatavotāja iekšējie tehniskie dienesti

- 4.1. Ja izgatavotājs vai apakšuzņēmējs, kas darbojas tā vārdā, atbilst 2. punktā minētajiem standartiem un 2. punktā minētajai vērtēšanas procedūrai, apstiprinātājiestāde var atļaut to izraudzīties par tehnisko dienestu Regulas (ES) Nr. 167/2013 60. panta izpratnē.
- 4.2. Tomēr, lai novērstu iespējamus interešu konfliktus, ir jāprecizē izgatavotāja pienākumi un jānorāda arī nosacījumi, ar kādiem izgatavotājs var uzdot testu veikšanu ārpalpojumu sniedzējiem.

³ Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 5. septembra Direktīva 2007/46/EK, ar ko izveido sistēmu mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju, kā arī tādiem transportlīdzekļiem paredzētu sistēmu, sastāvdaļu un atsevišķu tehnisku vienību apstiprināšanai (OV L 263, 9.10.2007., 1. lpp.).